DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXIV | Warszawa, dnia 1 maja 1947 r. | Nr 4

TREŚĆ:

Część A

DZIAŁ OGÓLNY.

19

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 lutego 1947 r. o wydaniu regulaminu Państwowej Rady Komunikacyjnej.

Na podstawie § 6 Statutu Państwowej Rady Komunikacyjnej, stanowiącego załącznik obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1946 r. (Monitor Polski z 1947 r. Nr 9, poz. 17) zatwierdzam zamieszczony w załączniku do niniejszego zarządzenia Regulamin Państwowej Rady Komunikacyjnej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1947 r.

Nr P.R.K. 7-1-47.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 lutego 1947 r. Nr P.R.K. 7-1-47.

REGULAMIN PAŃSTWOWEJ RADY KOMUNIKACYJNEJ

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Państwowa Rada Komunikacyjna, zwana w dalszym ciągu P.R.K., jest organem doradczym i opiniodawczym Ministra Komunikacji w zakresie jego działania, powołanym do rozważania i opiniowania zagadnień z dziedziny komunikacji.

§ 2.

Przedmiotem rozważań i opiniowania P.R.K. są sprawy, wnoszone tak przez Ministra Komunikacji, jak i na wniosek członków P.R.K., dotyczące zakresu działania Ministerstwa Komunikacji, w granicach, oznaczonych w § 1 Statutu Państwowej Rady Komunikacyjnej.

§ 3.

Wszyscy członkowie P.R.K. są obowiązani do zachowania w tajemnicy spraw tajnych i poufnych o których powzięli wiadomość w związku z rozważaniem spraw na posiedzeniach plenarnych lub na posiedzeniach komisyj, a których tajność lub poufność została wyraźnie zastrzeżona. Zachowanie tajemnicy obowiązuje wszystkich członków pod odpowiedzialnością, wynikającą z obowiązujących przepisów.

§ 4.

Państwową Radę Komunikacyjną reprezentuje na zewnątrz przewodniczący P.R.K. lub jego zastępca.

II. Zebrania plenarne P.R.K. i komisje.

§ 5.

Wszelkie sprawy, wnoszone pod obrady Państwowej Rady Komunikacyjnej, są kierowane do przewodniczącego P.R.K.

Przewodniczący P.R.K. decyduje o sposobie załatwiania spraw i zgłoszonych wniosków, mając na względzie możliwie szybkie ich rozpatrzenie.

§ 6.

Wnioski nagłe, zgłoszone na posiedzeniu P.R.K. lub jednej z jej stałych komisji, podlegają rozpatrzeniu na tymże posiedzeniu, o ile przewodniczący P.R.K. uzna, że nie wykraczają poza zakres działania P.R.K. i o ile za ich nagłością oświadczy się większość obecnych na posiedzeniu P.R.K. lub komisji. W razie odrzucenia nagłości wnioski te winny być traktowane w sposób wskazany w § 5.

§ 7.

Rozważanie spraw, wniesionych do P.R.K., odbywa się na posiedzeniach plenarnych P.R.K i w komisjach.

Przewodniczący P.R.K. kieruje sprawy wnoszone pod jej obrady do właściwej komisji stałej lub na plenarne posiedzenie P.R.K.

§ 8.

Komisje dzielą się na stałe i nie stałe.

§ 9.

Komisje stałe wyłania się do ciągłego rozpatrywania pewnych określonych zagadnień oraz do badania i przygotowania spraw, wnoszonych pod obrady P.R.K.

§ 10.

Gdy sprawy wniesione pod obrady P.R.K podlegają rozpatrzeniu przez więcej niż jedną komisję, Przewodniczący P.R.K. może zwoływać zainteresowane komisje na łączne posiedzenia.

§ 11.

Udział w pracach komisji stałych oparty jest na dobrowolnym zgłaszaniu się członków P.R.K.

§ 12.

Zebrania plenarne P.R.K. i posiedzenia komisyj stałych odbywają się w gmachu Ministerstwa Komunikacji.

§ 13.

Zebrania plenarne zwołuje Minister Komunikacji co najmniej cztery razy do roku lub częściej w miarę potrzeby, a posiedzenia komisyj stałych Przewodniczący P.R.K. w miarę potrzeby.

§ 14.

Komisje niestałe wyłaniane są przez P.R.K. lub przez komisje stałe do przepracowania specjalnych zagadnień, wnoszonych pod obrady P.R.K.

§ 15.

P.R.K. i komisje mogą wyznaczać spośród swych członków referentów do opracowania poszczególnych spraw.

Obowiązkiem referenta jest zebranie potrzebnych materiałów, rozpatrzenie ich w myśl wskazówek P.R.K. lub komisji i przygotowanie wniosków.

§ 16.

Uchwały komisyj stałych przewodniczący P.R.K. przedstawia plenarnemu posiedzeniu P.R.K. do decyzji.

Niektóre sprawy może P.R.K. według swego uznania przekazywać stałym komisjom do ostatecznego rozważenia i zaopiniowania, z obowiązkiem przedstawienia P.R.K. sprawozdania do wiadomości. Przekazywanie to może tyczyć się zarówno poszczególnych spraw, jak i określonych ich kategoryj.

§ 17.

Porządek dzienny posiedzeń P.R.K. i komisyj stałych ustala przewodniczący P.R.K.

§ 18.

Na posiedzeniach P.R.K. i komisyj stałych przewodniczy przewodniczący P.R.K. lub jego zastępca.

§ 19.

Przewodniczący P.R.K. lub jego zastępca ma prawo zaproszenia na posiedzenie P.R.K. lub komisyj — rzeczoznawców z poza grona członków P.R.K.

W charakterze znawców poszczególnych zagadnień mogą być zapraszani i urzędnicy, którzy w danym przypadku reprezentują swoją własną opinię, a nie stanowisko urzędu i nie mogą być w tym zakresie swoim stanowiskiem służbowym skrępowani.

§ 20.

Do ważności uchwał P.R.K. względnie komisyj stałych przy rozważaniu spraw przekazanych im do ostatecznego rozważenia i zaopiniowania w myśl § 16 — wymagana jest obecność co najmniej połowy ilości członków P.R.K. względnie komisyj stałych, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 21.

Z obrad P.R.K. i komisyj stałych sporządza się protokół. Protokóły posiedzeń P.R.K. i komisyj są podpisywane przez przewodniczącego posiedzenia i wyznaczonego przez przewodniczącego członka P.R.K.

Członkowie P.R.K. pragnący, aby ich opinie były zamieszczone w protokóle, winni dostarczyć ich na piśmie przewodniczącemu P.R.K. lub komisji w ciągu 3 dni od dnia posiedzenia, o czym powinni zgłosić na posiedzeniu.

§ 22.

Zaproszenia na posiedzenia P.R.K. i komisyj stałych z podaniem porządku dziennego winny być rozesłane przez Sekretariat P.R.K. na 7 dni naprzód.

§ 23.

Protokóły posiedzeń P.R.K. i jej stałych komisyj rozsyła Sekretariat P.R.K. wszystkim członkom P.R.K.

§ 24.

Przewodniczącego komisji niestałej, wyłonionej przez P.R.K. lub komisję stałą, wyznacza przewodniczący P.R.K., względnie jego zastępca.

§ 25.

Terminy posiedzeń komisyj niestałych, miejsce obrad, porządek prowadzenia ich prac i sposób ustalania wyników tych prac — określa przewodniczący komisji.

§ 26.

Wyniki prac komisyj niestałych przewodniczący tych komisyj przedstawiają temu organowi przez który komisja została wyznaczona, o ile organ ten przy wyznaczaniu komisji nie zdecyduje inaczej. Tak samo postępują z wynikami swych prac wyznaczeni w myśl § 15 referenci.

§ 27.

Uchwały P.R.K. oraz komisyj stałych, powzięte w sprawach przekazywanych im w myśl § 16 do ostatecznego rozważania i zaopiniowania, przedstawia przewodniczący P.R.K. wraz z protokółami obrad Ministrowi Komunikacji.

Uchwały zatwierdzone przez Ministra Komunikacji, przewodniczący P.R.K. przekazuje właściwym jednostkom organizacyjnym do wykonania.

III. Obowiązki Przewodniczącego, Jego zastępcy i członków P.R.K.

§ 28.

Do obowiązków przewodniczącego P.R.K. należy:

1) przedstawianie Ministrowi Komunikacji wniosków o zwołanie posiedzeń P.R.K. i wykonywanie odnośnych decyzyi Ministra;

2) zwoływanie posiedzeń komisyj stałych P.R.K.;

3) przyjmowanie wniosków zgłaszanych przez Ministra Komunikacji i członków P. R. K. i nadawanie im dalszego biegu;

4) uzgadnianie i koordynowanie prac komisyj stałych P. R. K.;

5) układanie porządku dziennego posiedzeń P. R.K. i jej komisyj stałych;

6) zapraszanie rzeczoznawców na posiedzenie P. R. K. i jej komisyj;

7) przewodniczenie na posiedzeniach P. R. K i jej komisyj stałych;

8) ustalanie redakcji protokółów posiedzeń P. R. K. i jej komisyj stałych;

9) przedstawianie Ministrowi Komunikacji uchwał P. R. K. oraz komisyj stałych, powziętych w sprawach, przekazanych im do ostatecznego rozważenia i zaopiniowania wraz z odpowiednimi protokółami;

10) nadawanie dalszego biegu uchwałom powziętym przez P. R. K. i jej komisje stałe, zatwierdzonym przez Ministra Komunikacji;

11) kierownictwo pracami członków P. R. K. wyznaczonych przez Ministra Komunikacji, jako wybitnych znawców dziedziny komunikacji, (§ 2 ust. 1 pkt. 8, statutu P. R. K.);

12) zwierzchnie kierownictwo i nadzór nad pracami Sekretariatu P. R. K.;

13) utrzymywanie łączności z departamentami, biurami i innymi organami Ministerstwa Komunikacji.

§ 29.

Do obowiązków zastępcy przewodniczącego P.R.K. należy:

1) wykonywanie wszystkich obowiązków przewodniczącego P. R. K. w razie jego nieobecności;

2) powiadamianie przewodniczącego P. R. K. o sposobie załatwienia poszczególnych spraw w czasie jego nieobecności;

3) branie udziału w posiedzeniach plenarnych P. R. K. i jej komisyj stałych;

4) przewodniczenie na posiedzeniach komisyj stałych, przekazane mu przez przewodniczącego P.R.K.;

5) stała współpraca z przewodniczącym P. R. K. we wszystkich dziedzinach jego działalności;

6) stała współpraca z członkami P. R. K., wyznaczonymi przez Ministra Komunikacji jako wybitnymi znawcami dziedziny komunikacji.

§ 30.

Do obowiązków wszystkich członków P.R.K. należy:

1) uczestniczenie w posiedzeniach P. R. K. oraz w obranych przez siebie komisjach, w razie zaś niemożności spowodowanie wyznaczenia zastępcy zgodnie z § 2 ust. 4 Statutu P.R.K.;

2) stosowanie się do przepisów statutu i regulaminu P R. K. oraz do wskazówek i decyzji przewodniczącego P. R. K.;

3) wykonywanie decyzji P.R.K. i jej stałych komisyj w zakresie wyznaczenia ich jako członków komisyj niestałych lub jako referentów poszczególnych spraw;

4) dostarczanie w wypadkach, przewidzianych w § 21 niniejszego regulaminu, swoich opinij na piśmie w terminie, wskazanym w tymże paragrafie.

§ 31.

Do obowiązków wyznaczonych przez Ministra Komunikacji, jako członków Rady, wybitnych znawców dziedziny komunikacji, poza obowiązkami wymienionymi w § 30, należy:

1) branie udziału w posiedzeniach plenarnych P. R. K. i jej komisyj stałych;

2) wstępne opracowywanie i przygotowywanie spraw, podlegających rozpatrzeniu P. R.K. i jej komisyj stałych i referowanie ich na tych posiedzeniach;

3) wykonywanie prac przygotowawczych w zakresie: rozdziału czynności pomiędzy komisje stałe P. R. K., uzgadniania i koordynowania ich działalności;

4) wstępne opracowywanie wykonania uchwał, powziętych przez P. R. K. i jej komisje stałe;

5) utrzymywanie ścisłej łączności z właściwymi organami Ministerstwa Komunikacji;

6) inicjatywa w dziedzinie spraw, wchodzących w zakres działalności P. R. K.;

7) stała współpraca z przewodniczącym P. R. K. i jego zastępcą we wszystkich dziedzinach ich działalności.

IV. Współpraca organów podległych Ministrowi Komunikacji z P. R. K.

§ 32.

Departamenty i biura Min. Kom. oraz urzędy i przedsiębiorstwa, podległe Ministrowi Komunikacji, mają obowiązek udzielania na żądanie Przewodniczącego P. R. K. wszelkich wyjaśnień i informacyj oraz dostarczanie wszelkich potrzebnych danych.

§ 33.

W razie potrzeby intendentura, kancelaria, drukarnia, kreślarnia, wyświetlarnia i t. p. organa pomocnicze M.K. obowiązane są na żądanie przewodniczącego P. R. K. wykonać prace im zlecone i okazywać wszelką pomoc w zakresie działalności P. R. K.

V. Postanowienia administracyjno - gospodarcze.

§ 34.

W sprawach administracyjnych P. R. K., t. j. w sprawach personalnych, finansowo - rachunkowych, gospodarczych i kancelaryjnych przewodniczący P. R. K. ma kompetencje przysługujące dyrektorowi departamentu Ministerstwa Komunikacji.

§ 35.

Do załatwiania spraw administracyjnych P. R. K. powołany jest Sekretariat P. R. K. z kierownikiem Sekretariatu na czele.

Kierownika Sekretariatu wyznacza Minister Komunikacji na wniosek przewodniczącego P.R.K.

Sekretariat P. R. K. składa się z personelu sekretarskiego P. R. K. oraz z kancelarii P. R. K.

Personel Sekretariatu P. R. K. podlega służbowo przewodniczącemu P. R. K.

§ 36.

Do obowiązków Sekretariatu należy:

1) prowadzenie protokółów posiedzeń P.R.K i komisyj;

2) załatwianie wszelkiego rodzaju spraw administracyjnych i gospodarczych P. R. K.;

3) prowadzenie kancelarii P. R. K.

§ 37.

P. R. K. urzęduje w gmachu Ministerstwa Komunikacji.

20

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 lutego 1947 r. o tymczasowej zmianie granic D. O. K. P. Olsztyn i Gdańsk.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam, do czasu dokonania odbudowy odcinka linii Barkweda — Uzdowo, co następuje:

§ 1.

Stację kolei państwowych Uzdowo wyłącza się z D. O. K. P. Olsztyn i włącza się do D. O. K. P. Gdańsk.

§ 2.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1946 r. o rozgraniczeniu dyrekcyjnych okręgów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 103) — w ust. 9 dotyczącym granic D.O.K.P. w Gdańsku z D.O.K.P. Olsztyn po wyrazie „Iława" zamiast wyrazów „Turza Wielka" wstawia się wyrazy „czasowo Uzdowo włącznie", a w ust. 10 dotyczącym granic D.O.K.P. w Olsztynie z D. O. K. P. Gdańsk, zamiast wyrazów „Turza Wielka" wstawia się wyrazy „czasowo Uzdowo".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1947 r.

Nr I. 1-10-1-47.

21

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 lutego 1947 r. o tymczasowej zmianie granic D. O. K. P. Poznań i Gdańsk.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przdsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam, do czasu dokonania odbudowy mostu na rzece Noteć na odcinku Ujście — Piła, co następuje:

§ 1.

Odcinek linii Ujście włącznie — Piła wyłącznie wyłącza się z D. O. K. P. Poznań i włącza się do D. O. K. P. Gdańsk.

§ 2.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1946 r. o rozgraniczeniu dyrekcyjnych okręgów kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 103) — w ust. 7 dotyczącym granic D. O. K. P. w Poznaniu, z D. O. K. P. Gdańsk po wyrazie

„Bydgoszcz“ wstawia się przecinek i dodatkowe wyrazy „czasowo Ujście“, a w ust. 9 dotyczącym granic D. O. K. P. w Gdańsku z D. O. K. P. Poznań po wyrazie „Piła“ wstawia się przecinek i dodatkowe wyrazy „czasowo Ujście“.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 marca 1947 r.

Nr I. 1-10-2-47.

22

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 lutego 1947 r. w sprawie obciążania gmin czynnościami zleconymi.

Prezydium Rady Ministrów stwierdziło przeciążenie urzędów gminnych czynnościami niekoniecznymi, zleconymi przez różne władze państwowe, a nawet przez instytucje społeczne.

Z uwagi na wielką szkodliwość tego rodzaju zjawiska, które powoduje rozbudowanie aparatu administracyjnego gmin i przepracowanie personelu gminnego oraz zmniejsza zdolność urzędów gminnych do wypełniania zadań im właściwych Ob. Prezes Rady Ministrów polecił:

1) zrewidować dotychczasowy system korzystania z pomocy urzędów gminnych w kierunku maksymalnego ograniczenia korzystania z tej pomocy;

2) bezzwłocznie zaprzestać obciążania gmin czynnościami niekoniecznymi i niecelowymi.

W wykonaniu powyższego zakazuje się:

1) posługiwania się urzędami gminnymi do wszelkich doręczeń, wezwań, pism i t. p. zamiast użycia w tym celu poczty;

2) zlecania czynności urzędom gminnym, których wykonanie przez gminy nie jest ustawowo przewidziane.

Równocześnie poleca się ograniczenie do przypadków niezbędnych zlecenia urzędom gminnym wszelkich czynności, w których zlecenie jest ustawowo przewidziane.

Nr I. 1-0-4-47.

DZIAŁ PERSONALNY.

23

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 stycznia 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ryczałtach na wyjazdy pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ zatrudnionym na niżej wymienionych stanowiskach lub wykonywującym niżej wymienione czynności służbowe, przyznaje się zamiast diet i kosztów przejazdu ryczałty na wyjazdy według następujących stawek:

Nr porz.	Stanowisko lub czynności służbowe	Kwota ryczałtu miesięcznego w zł.
	W dyrekcjach okręgowych kolei państwowych:	
1.	starszy kontroler personalny	3.000 zł
2.	„ „ finansowy	3.000 „
3.	„ „ dochodów	3.000 „
3a	„ „ ruchu	3.000 „
4.	„ „ mechaniczny	3.000 „
5.	„ komisarz odbiorczy i komisarz odbiorczy	3.000 „
6.	„ komisarz odbiorczy i komisarz odbiorczy — za każdy przejazd do kopalni i dostarczenie próbek węgla (za turę)	25 „
7.	„ kontroler drogowy	3.000 „
8.	„ „ handlowy	3.000 „
9.	„ „ zasobów	3.000 „
10.	„ „ elektrotechniczny	3.000 „
11.	„ „ kolei wąskotorowych	3.000 „
12.	kontroler personalny	3.000 „
13.	„ finansowy	3.000 „
14.	„ dochodów	3.000 „
15.	„ zasobów	3.000 „
16.	„ sanitarny	3.000 „
17.	kierowca samochodu (szofer)	3.000 „

Nr porz.	Stanowisko lub czynności służbowe	Kwota ryczałtu miesięcznego w zł
	w służbie ruchu:	
18.	naczelnik oddziału ruchowo-handlowego	1.500 zł
19.	zastępca naczelnika oddz. ruchowo-handl.	1.500 „
20.	kontroler ruchu	3.000 „
21.	kontroler gospodarki wagonowej	3.000 „
22.	starszy instruktor służby ruchu	2.250 „
23.	instruktor służby ruchu	3.000 „
	w służbie mechanicznej:	
24.	naczelnik oddziału mechanicznego	1.500 zł
25.	zastępca naczelnika oddziału	1.500 „
26.	naczelnik parowozowni głównej	1.500 „
27.	naczelnik wagonowni	1.500 „
28.	kontroler mechaniczny	3.000 „
29.	naczelnik samochodowni	1.500 zł
30.	zastępca naczelnika parowozowni głównej	1.500 „
31.	zastępca naczelnika wagonowni	1.500 „
32.	instruktor służby mechanicznej	3.000 „
33.	pracownicy odbywający próbne jazdy wagonami lub parowozami za każdą jazdę próbną, trwającą do 6 godzin	100 „
34	maszynista stałych maszyn obsługujący zamiejscowe stacje wodne (za każdy wyjazd)	100 „
	w służbie drogowej:	
35.	naczelnik oddziału drogowego	1.500 zł
36.	zastępca naczelnika oddz. drogowego	1.500 „
37.	kontroler drogowy	3.000 „
38.	zawiadowca odcinka drogowego	2.250 „
39.	zawiadowca rejonu budynków	1.500 „
40.	mostowniczy	2.000 „
41.	kierowca drezyny motorowej	3.000 „
42.	pomocnik zawiadowcy odcinka drogowego	2.250 „
43.	rzemieślnicy (ślusarze) oświetlenia żarowo naftowego	1.000 „
	w służbie handlowej:	
44.	kontroler przewozów	3.000 „
44a	kontroler taryfowy	3.000 „
45.	rewizor pociągów	3.000 „
46.	główny mechanik stacyjnych drukarek biletowych } przy conajmniej 10 przejazdach w m-cu	1.500 „
47.	mechanik stacyjnych drukarek biletowych }	1.500 „
	w służbie sanitarnej:	
48.	lekarz rejonowy	1.500 „
49.	felczer	1.500 „
	w służbie elektrotechnicznej:	
50.	naczelnik oddziału elektrotechnicznego	1.500 „
50a.	naczelnik oddziału elekrotrakcyjnego	1.500 „
51.	naczelnik elektrowozowni	1.500 „
52.	zastępca naczelnika oddziału elekrotechnicznego	1.500 „
52a.	zastępca naczelnika oddz. elektrotrakcyjnego	1.500 „
53.	kontroler elektrotechniczny	3.000 „
54.	kontroler elektrotrakcyjny	3.000 „
55.	zawiadowca odcinka sygnałowego	2.250 „
56.	naczelnik elektrowni	1.500 „

Nr porz.	Stanowisko lub czynności służbowe	Kwota ryczałtu miesięcznego w zł.
57.	zawiadowca odcinka zabezpieczenia ruchu pociągów	2.250 „
58.	zawiadowca odcinka teletechnicznego	2.250 „
59.	zawiadowca odcinka silnych prądów	2.250 „
60.	zawiadowca odcinka elektrotrakcyjnego	2.250 „
61.	zegarmistrz regulujący zegary na węźle	1.500 „
62.	monter sygnalizacji	2.250 „
63.	monter teletechniczny	2.250 „
64.	elektromonter	2.250 „
65.	monter zabezpieczenia ruchu pociągów	2.250 „
66.	nadzorca przewodów	2.250 „
67.	pomocnik rzemieślnika (kablarz wykonywujący czynności na linii)	2.250 „
67a.	pomocnik nadzorcy przewodów	2.250 „
68.	monter silnych prądów	2.250 „
69.	naczelnik akumulatorni na węźle warszawskim	3.000 „
70.	kierowca drezyny motorowej	3.000 „
71.	pracownicy odbywający próbne jazdy elektrowozami za każdą jazdę próbną, trwającą do 6 godzin	100 „
	w służbie kolei wąskotorowych:	
72.	naczelnik zarządu kolei wąskotorowych	1.500 „
73.	zastępca naczelnika zarządu kolei wąskotor.	1.500 „
74.	kontroler kolei wąskotorowych	3.000 „
75.	zawiadowca parowozowni kolei wąskotor.	1.500 „
76.	zawiadowca odcinka drogowego kolei wąskotorowych	2.250 „
77.	zastępca zawiadowcy parowozowni kolei wąskotorowych	1.500 „
78.	rewizor pociągów kolei wąskotorowych	3.000 „
79.	monter sygnalizacji kolei wąskotorowych	2.250 „
80.	elektromonter kolei wąskotorowych	2.250 „
81.	maszynista stałych maszyn obsługujących zamiejscowe stacje wodne kolei wąskotorowych	2.250 „
82.	zawiadowca elektrowni kolei wąskotorowych	1.500 „
83.	pracownicy odbywający próbne jazdy wagonami lub parowozami za każdą jazdę próbną trwającą do 6 godzin	100 „
	w służbie ochrony kolei państwowych:	
84.	komendant okręgowy służby ochrony kolei	1.500 „
85.	zast. komendata okręgowego służby ochrony kolei	1.500 „
86.	komendant oddziałowy oddziałów lotnych	1.500 „
87.	komendant oddziałów lotnych służby ochrony kolei	2.250 „
88.	przodownik, starszy strażnik i strażnik w drużynach lotnych	2.250 „
89.	kierowca samochodu, kierowca drezyn	3.000 „
	w Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła kolejowego:	
90.	dyrektor	3.000 „
91.	wicedyrektor	3.000 „
92.	naczelnik Wydziału technicznego	3.000 „
93.	inżynier wykonywujący czynności związane ze stałymi wyjazdami	3.000 „
94.	naczelnik oddziału odbudowy	3.000 „
95.	zastępca naczelnika oddziału odbudowy	3.000 „
96.	kontroler	3.000 „
97.	kierownik odcinka odbudowy	3.000 „
98.	starszy technik i technik wykonywujący czynności służbowe, związane ze stałymi wyjazdami	2.250 „
99.	kierowca samochodu	3.000 „
	w „Wymianie Towarowej PKP":	
100.	starszy kontroler	3.000 „
101.	kontroler	3.000 „

§ 2.

Ryczałt na wyjazdy przysługuje pracownikom pełniącym służbę na stanowiskach, wymienionych w § 1 oraz pracownikom wykonywującym czynności określone w § 1.

§ 3.

1. Ryczałt na wyjazdy przyznaje się na pokrycie wydatków związanych z wyjazdami służbowymi w obrębie wyznaczonego okręgu.

2. Okręgiem jest obszar, na którym odpowiednio do stanowiska lub wyznaczonych czynności służbowych rozciąga się zakres działania pracownika (dyrekcja, oddział, odcinek, rejon).

3. W przypadkach, w których wyznaczony pracownikom okręg (odcinek, rejon) mieści się w granicach 4 km. od budynku jednostki służbowej, do której pracownik należy, nie przysługuje mu prawo do ryczałtu na wyjazdy z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 4.

4. Przepis ust. 3, nie ma zastosowania do lekarzy rejonowych, felczerów starszych komisarzy odbiorczych i komisarzy odbiorczych oraz pracowników w Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego, wymienionych w § 1.

§ 4.

W razie zbiegu prawa do ryczałtów służy pracownikowi prawo do wyższego ryczałtu.

§ 5.

Prawo do ryczałtu na wyjazdy powstaje z dniem objęcia służby na stanowisku, na którym przysługuje ryczałt lub z dniem objęcia czynności służbowych, dających prawo do ryczałtu.

§ 6.

1. Ryczałt na wyjazdy nie przysługuje pracownikom:

1) W razie przerw ponad 10 dni w wyjazdach służbowych w obrębie wyznaczonego okręgu;
2) W przypadkach, w których pracownik ma prawo do diet:
   a) z tytułu podróży służbowych lub delegacyj do innej miejscowości poza obrębem wyznaczonego okręgu,
   b) w razie podróży służbowych lub delegacyj do miejscowości położonych w obrębie wyznaczonego okręgu, w których nie ma stacji kolejowej i do których pracownik odbywa podróż z najbliższej stacji kolejowej innym środkiem lokomocji niż kolej albo pieszo,
   c) za jazdy próbne wagonami, parowozami lub elektrowozami, trwające ponad 6 godzin.

2. Za czas, w którym ryczałt na wyjazdy nie przysługuje, potrąca się 1/30 części ryczałtu miesięcznego za każdy dzień przerwy lub za każdą dobę za którą przysługują pełne diety.

§ 7.

Pracownik zachowuje prawo do ryczałtu na wyjazdy służbowe w czasie płatnego urlopu do prac społecznych.

§ 8.

Ryczałt na wyjazdy jest płatny miesięcznie z dołu w terminie płatności uposażenia.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1946 r.

Nr Pers. 2-411-32-46.

24

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 stycznia 1947 r. o premiowaniu pracowników warsztatów głównych kolei państwowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom warsztatów głównych kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premie za osiągnięcie oszczędności na robociźnie przy wykonywaniu wszelkich robót w warsztatach głównych.

§ 2.

W premiach, przewidzianych w niniejszym zarządzeniu, uczestniczą rzemieślnicy i robotnicy warsztatowi, oraz zatrudnieni stale w warsztatach maszyniści, ich pomocnicy i palacze, zwrotniczowie, woźni (odźwierni), pracownicy biurowi, zatrudnieni w działach warsztatowych a nieuprawnieni do otrzymywania premii, ustanowionej dla pracowników administracji warsztatów głównych oraz pracownicy warsztatowi spełniający inne czynności, wyznaczone przez naczelnika warsztatów głównych.

§ 3.

1. Podstawę premiowania stanowi różnica pomiędzy czasem premiowym określonym dla pewnej roboty, a czasem rzeczywiście przepracowanym; czasem premiowym jest czas wyznaczony w pracogodzinach na wykonanie pewnej roboty pomnożony przez współczynnik zachęcający.
2. Na wykonanie poszczególnych robót, których czas trwania daje się ustalić, wyznacza się w cenniku określone czasy w pracogodzinach.

3. Na roboty stałe ustanawia się stały cennik, natomiast na roboty niepowtarzające się i rzadko wykonywane wyznacza się czas w pracogodzinach w każdym poszczególnym przypadku.

4. Premie powinny być zasadniczo indywidualne, jednak przy robotach, których wykonanie wymaga wspólnej pracy dwóch lub więcej pracowników, premie mogą być zespołowe obejmujące pracowników danego zespołu lub drużyny.

§ 4.

1. Premie indywidualne dla pojedyńczo pracujących pracowników oblicza się na podstawie następującego wzoru:

P = a . (kT — t), którego symbole oznaczają:

P = zarobioną miesięczną premię — w złotych,

a = stawkę premiową za jedną zaoszczędzoną godzinę w złotych,

k = współczynnik zachęcający,

T = sumę czasów wyznaczonych na roboty, wykonane w ciągu miesiąca w pracogodzinach,

t = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych cennikiem.

2. Premie poszczególnych pracowników, pracujących zespołowo lub w drużynie, składającej się z pewnej liczby pracowników i jednego przodownika oblicza się na podstawie następującego wzoru:

$$P_n = a \cdot \frac{kT - \Sigma t}{\Sigma t} \cdot t_n$$

których symbole oznaczają:

P_n = zarobioną miesięczną premię kolejnego pracownika zespołu lub drużyny **w złotych**,

a = stawkę premiową, wyznaczoną za jedną godzinę zaoszczędzoną w złotych,

T = sumę czasów wyznaczonych na roboty, wykonane przez zespół pracowników lub drużynę w ciągu miesiąca w pracogodzinach,

Σt = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych cennikiem, przez wszystkich pracowników wspólnie pracującego zespołu lub drużyny,

t_n = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przez kolejnego pracownika wspólnie pracującego zespołu lub drużyny przy robotach objętych cennikiem,

k = współczynnik zachęcający.

§ 5.

1. Stawkę premiową „a" za jedną zaoszczędzoną pracogodzinę wyznacza Ministerstwo Komunikacji.

2. Współczynnik zachęcający „k", przyjęty we wzorach do obliczenia premii (§ 4) ustanawia naczelnik warsztatów głównych w granicach ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji. Współczynnik ten może być różny dla pracowników poszczególnych działów lub dla poszczególnych grup pracowników objętych jednym dziennikiem robót, zależnie od stopnia ścisłości cenników robót i powinien być tak określony, aby premia nie przekraczała norm, ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji.

3. Cenniki robót ustala naczelnik warsztatów głównych, przy czym naczelnik służby mechanicznej może zarządzić rewizję cenników lub ich zmianę.

4. Cennik podlega rewizji w razie zmiany organizacji i metod pracy, lub w razie wprowadzenia ulepszeń technicznych.

§ 6.

Pracownicy, których praca nie jest objęta cennikami, a którzy mają pośredni wpływ na wydajność pracy lub oszczędność materiałów, niezależnie od tego czy pracują w warsztatach pojedyńczo, zespołowo, czy też w drużynach otrzymują premię według następującego wzoru:

$$P_n = a \cdot \frac{k \Sigma T - \Sigma t}{\Sigma t} \cdot t_n$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P_n = zarobiona przez poszczególnych pracowników pośrednia premia w złotych,

a = staka premiowa w złotych ustalona przez M. K.,

k = współczynnik zachęcający (§ 5),

ΣT = ogólna suma czasów objętych cennikiem za roboty, wykonane w ciągu miesiąca przez wszystkich pracowników warsztatów głównych lub pewną grupę pracowników, wykonujących roboty objęte cennikami,

Σt = ogólna ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych cennikami, przez wszystkich pracowników warsztatów głównych lub pewną grupę pracowników, wykonywujących te roboty,

§ 7.

Szczegółowy sposób przeprowadzania premiowych obliczeń określają przepisy wykonawcze do niniejszego zarządzenia wydane przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 8.

1. Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych, osiągniętych przez wszystkich pracowników warsztatów głównych uczestniczących w premii, określonej niniejszym zarządzeniem, do ogólnej sumy wypłaconych im uposażeń zasadniczych nie powinien przekraczać normy ustalonej dla poszczególnych warsztatów przez Ministerstwo Komunikacji.
2. W razie przekroczenia w danym miesiącu wyznaczonej normy wysokości premii, zarobione premie za ten miesiąc wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik warsztatów głównych pod osobistą odpowiedzialnością obowiązany jest uregulować premię na następny miesiąc w ten sposób, ażeby nie przekraczała dopuszczalnego procentu sumy wypłaconych uposażeń. Uregulowanie to powinno być dokonane przez odpowiednie zmniejszenie współczynnika zachęcającego „k", jeżeli cennik odpowiada istniejącym w warsztatach warunkom, w przeciwnym razie powinna być dokonana odpowiednia zmiana cenników, lub jednoczesna zmiana cenników i współczynników zachęcających „k".
3. Przekroczenie ustalonej normy procentu od uposażeń zasadniczych najwyżej o 15% jest dopuszczalne tylko w tym przypadku, jeżeli znajdzie odpowiednie usprawiedliwienie w powiększonej wydajności pracy.

§ 9.

Za dnie urlopów płatnych, lub delegacji jak również za dnie choroby, wypłaca się, zgodnie z obowiązującymi przepisami, premię pośrednią, którą oblicza się według postanowień § 6, przy czym jako ilość godzin przepracowanych przyjmuje się normalną ilość godzin pracy w tym okresie.

§ 10.

Premie wypłaca się w miesiącu następnym po sprawozdawczym, z kredytów osobowych lub rzeczowych tego rozdziału budżetowego, z którego pracownicy otrzymują uposażenie.

§ 11.

W razie stwierdzenia niedokładnego wykonania przez pracownika robót, niedbałego wykonywania obowiązków służbowych, albo psucia materiału, narzędzi lub urządzeń mechanicznych, naczelnik warsztatów głównych może, w porozumieniu z Z.Z.K., pozbawić go częściowo lub całkowicie premii, zarobionej w danym miesiącu niezależnie od odpowiedzialności służbowej pracownika.

§ 12.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 maja 1945 r. o premiowaniu pracowników warsztatów głównych i pomocniczych k. p. zatrudnionych przy wykonywaniu programowych napraw taboru. (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 105).

Pers. 2-4223-2-47.

25

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 stycznia 1947 r. o premiowaniu pracowników parowozowni i wagonowni kolei państwowych.

Na podstwie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. Urz. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracwnikom parowozowni i wagonowni kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premię za osiągnięte oszczędności na robociźnie przy wykonywaniu wszelkich robót w parowozowniach i wagonowniach.

§ 2.

W premiach określonych niniejszym zarządzeniem uczestniczą wszyscy pracownicy zatrudnieni w parowozowni (wagonowni), z wyjątkiem pracowników administracji, drużyn parowozowych oraz pracowników, dla których ustanowione zostały specjalne premie, jak np. premie za wyładunek i naładunek węgla, premie dla rewidentów dentów i smarowników wagonów i tp.

§ 3.

1. Podstawę premiowania stanowi różnica pomiędzy czasem premiowym, określonym dla pewnej roboty a czasem rzeczywiście przepracowanym; czasem premiowym jest czas wyznaczony w pracogodzinach na wykonanie pewnej roboty pomnożony przez współczynnik zachęcający.
2. Na wykonanie poszczególnych robót, których czas trwania daje się ustalić, wyznacza się w cenniku robót określone czasy w pracogodzinach. Do robót takich należy zaliczyć przede wszystkim naprawę okresową i bieżącą taboru, mycie kotłów parowozowych oraz czyszczenie taboru, a następnie również naprawę urządzeń warsztatowych, urządzeń trakcyjnych i tp.
3. Na roboty stale wykonywane ustanawia się stały cennik, natomiast na roboty nie powtarzające się lub rzadko wykonywane wyznacza się czas w pracogodzinach w każdym poszczególnym przypadku.
4. Premie powinny być zasadniczo indywidualne, jednak przy robotach, których wykonanie wymaga wspólnej pracy dwóch lub więcej pracowników, premie mogą być zespołowe, obejmujące pracowników danego zespołu lub drużyny.

§ 4.

1. Przy naprawach okresowych taboru wyznacza się czasy albo na każdą poszczególną robotę, albo na określoną grupę robót, stale wykonywanych przez poszczególne drużyny.

2. Przy naprawie wypadkowej parowozów wyznacza się czasy na każdą poszczególną robotę.

3. Przy naprawach bieżących parowozów wyznacza się czas na poszczególne roboty, albo na wszystkie wykonywane roboty, przypadające na każde 100 parowozo-kilometrów przebiegu wszystkich parowozów, przydzielonych i przydelegowanych do danej parowozowni. W większych parowozowniach należy dążyć do podziału parowozów na grupy np. osobowe, towarowe i manewrowe, a nawet na serie i dla każdej z tych grup wyznaczyć inne odpowiednie stawki cennikowe na 100 parowozo-kilometrów przebiegu danej grupy parowozów.

4. Przy naprawie bieżącej wagonów motorowych cenniki ustala się analogicznie do naprawy bieżącej parowozów.

5. Przy naprawie bieżącej wagonów osobowych i towarowych wyznacza się czasy cennikowe na poszczególne roboty, wykonywane przy tej naprawie albo przeciętny czas na wykonanie naprawy bieżącej jednego wagonu o przeciętnym zakresie robót i ustanawia się osobny cennik dla robót, nie wchodzących w zakres przeciętnej naprawy bieżącej.

§ 5.

Premię, określoną niniejszym zarządzeniem, oblicza się:

1) dla pojedyńczo pracujących pracowników podług wzoru:

$P = a \cdot (kT - t)$,

którego symbole oznaczają:

P = zarobioną miesięczną premię w złotych,

a = stawkę premiową wyznaczoną za jedną zaoszczędzoną pracogodzinę w złotych,

k = współczynnik zachęcający,

T = sumę czasów wyznaczonych na roboty wykonane w ciągu miesiąca w pracogodzinach,

t = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych przez danego pracownika przy robotach, objętych cennikiem;

2) dla poszczególnych pracowników, pracujących w zespole lub w drużynie składającej się z pewnej liczby (n) pracowników (łącznie z przodownikiem) według wzoru:

$$P_n = a \cdot \frac{kT - \Sigma t}{\Sigma t} \cdot t_n,$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P_n = zarobiona miesięczna premia kolejnego pracownika drużyny w złotych,

a = stawka premiowa wyznaczona za jedną zaoszczędzoną pracogodzinę w złotych,

k = współczynnik zachęcający,

T = suma czasów, określonych w cenniku za roboty wykonane przez drużynę w ciągu miesiąca w godzinach,

Σt = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych cennikiem, przez wszystkich pracowników wspólnie pracującego zespołu lub drużyny,

t_n = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych cennikiem, przez kolejnego pracownika wspólnie pracującego zespołu lub drużyny.

§ 6.

1. Stawkę premiową „a" za jedną zaoszczędzoną pracogodzinę, ustala Ministerstwo Komunikacji.

2. Współczynnik zachęcający „k" wyznacza naczelnik oddziału mechanicznego w granicach ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji; współczynnik ten może być różny dla poszczególnych grup pracowników zależnie od stopnia ścisłości cenników i powinien być tak określony, aby wysokość premii nie przekraczała norm ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji.

3. Cenniki robót ustala naczelnik oddziału mechanicznego, przy czym naczelnik służby mechanicznej może zarządzić rewizję cenników lub ich zmianę.

4. Cennik podlega rewizji w razie zmiany organizacji i metod pracy lub w razie wprowadzenia ulepszeń technicznych.

§ 7.

Jeżeli dla naprawy bieżącej parowozów lub wagonów motorowych stosowany jest czas wyznaczony na 100 parowozo-kilometrów, to pracogodziny przepracowane przez poszczególnych pracowników przy naprawie bieżącej obcych parowozów lub wagonów motorowych, dla których dana parowozownia jest parowozownią zwrotną, należy we wzorze premiowym (§ 5) dodać do pracogodzin przepracowanych przez tych pracowników przy naprawie własnych parowozów (wagonów motorowych), nie dodając ich jednak do sumy godzin wszystkich pracowników (Σt) Pracogodziny te po zarachowaniu ich parowozowni macierzystej, parowozownia ta dodaje w następnym miesiącu we wzorze premiowym (§ 5) do sumy godzin (Σt) wszystkich pracowników, zatrudnionych w tej parowozowni przy naprawie bieżącej parowozów (wagonów motorowych).

§ 8.

Premię pracowników, wykonywujących roboty nieobjęte cennikami, którzy jednak mają pośredni wpływ na wydajność pracy, niezależnie od tego, czy pracują pojedyńczo czy też w zespole oblicza się według wzoru:

$$P_n = a \cdot \frac{k \Sigma T - \Sigma t}{\Sigma t} \cdot t_n$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P_n = zarobiona przez poszczególnych pracowników pośrednia premia w złotych,
a = stawka premiowa w złotych ustalona przez M. K.,
k = współczynnik zachęcający, (§ 6) ust. (2),
ΣT = ogólna suma czasów, określonych w cenniku, za roboty, wykonane w ciągu miesiąca przez wszystkich pracowników parowozowni (wagonowni) lub pewną grupę pracowników, wykonywujących roboty objęte cennikami,
Σt = ogólna ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przy robotach, objętych cennikami, przez wszystkich pracowników parowozowni (wagonowni) lub pewną grupę pę pracowników, wykonywujących te roboty,
t_n = ilość pracogodzin rzeczywiście przepracowanych w ciągu miesiąca przez pracownika pobierającego premię pośrednią.

§ 9.

Szczegółowy sposób przeprowadzania obliczeń premiowych określają przepisy wykonawcze do niniejszego zarządzenia wydane przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 10.

1. Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych, osiągniętych przez wszystkich pracowników parowozowni, uczestniczących w premii, określonej niniejszym zarządzeniem, do ogólnej sumy wypłaconych im uposażeń zasadniczych, nie powinien przekraczać normy ustalonej przez Ministerstko Komunikacji.
2. W razie przekroczenia w pewnym miesiącu normy, omówionej w ust. 1, zarobioną za ten miesiąc premię wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik oddziału mechanicznego obowiązany jest pod osobistą odpowiedzialnością uregulować premie na następny miesiąc w ten sposób, ażeby nie przekraczała dopuszczalnego procentu od uposażenia. Uregulowanie to powinno być dokonane przez odpowiednie zmniejszenie współczynnika zachęcającego „k", jeżeli cennik odpowiada istniejącym warunkom pracy; w przeciwnym razie powinna być dokonana odpowiednia zmiana cenników, lub jednoczesna zmiana cenników i współczynników zachęcających.
3. Przekroczenie ustalonej normy procentu od uposażenia zasadniczego najwyżej o 1/5 jest dopuszczalne tylko w tym przypadku, jeżeli znajdzie odpowiednie usprawiedliwienie w zwiększonej wydajności pracy.

§ 11.

Za dnie płatnego urlopu lub delegacji jak również za dnie choroby wypłaca się zgodnie z obowiązującymi przepisami premię pośrednią, którą oblicza się według postanowień § 8, przy czym jako ilość godzin przepracowanych przyjmuje się normalną ilość godzin pracy w tym okresie.

§ 12.

Premię wypłaca się w następnym miesiącu po miesiącu obrachunkowym z kredytów osobowych lub rzeczowych tego rozdziału budżetowego, z którego pracownicy otrzymują swoje uposażenie

§ 13.

W razie stwierdzenia niedokładnego wykonania przez pracownika powierzonej mu roboty, niedbałego wypełniania obowiązków służbowych albo psucia materiału, narzędzi lub urządzeń mechanicznych, naczelnik oddziału mechanicznego może w porozumieniu z Z. Z. K. pozbawić go częściowo lub całkowicie premii, zarobionej w danym miesiącu, niezależnie od odpowiedzialności służbowej pracownika.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dniem 1 marca 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1945 r. o premiowaniu pracowników P. K. P., zatrudnionych przy naprawie bieżącej taboru (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 106) oraz zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1945 r. o premiowaniu pracowników parowozowni głównych i pomocniczych k.p., zatrudnionych przy wykonywaniu naprawy bieżącej taboru oczekującego naprawy (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 107).

Pers. 2-4223-3-47.

26

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 stycznia 1947 r. o premiowaniu rewidentów i smarowników wagonów.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom parowozowni i wagonowni, zatrudnionym na posterunkach rewizji pociągów, wymienionym w § 2, przyznaje się premię za dokładne przeprowadzenie rewizji i smarowanie wagonów, biegnących w pociągach, oraz za wykonanie napraw bieżących wagonów bez odczepienia i zmniejszenie w ten sposób ilości wagonów wyłączonych z ruchu.

§ 2.

W premiach określonych w niniejszym zarządzeniu, uczestniczą starsi rewidenci i rewidenci wagonów, smarownicy wagonów oraz rzemieślnicy i robotnicy dodani im do pomocy celem wykonania napraw wagonów osobowych i towarowych bez odczepienia od pociągu.

§ 3.

1. Premię oblicza się dla każdego posternuku rewizyjnego oddzielnie i w tym celu D.O. K.P. według wskazówek Ministerstwa Komunikacji ustala:

    1) przeciętną dzienną normę ilości pociągów podlegających rewizji na każdym posterunku;

    2) normę ilości pracowników wymienionych w § 2, dla każdego posterunku rewizyjnego;

    3) przeciętną dzienną normę ilości wagogonów, jaka może być na każdym posterunku wyłączona z pociągów dla wykonania naprawy bieżącej.

2. Ustalona przeciętna norma ilości wagonów, jaka może być na danym posterunku wyłączona z pociągów dla naprawy bieżącej, nie obejmuje wagonów wycofanych z ruchu z powodu:

    1) podcięcia obrzeża koła, zagrażającego bezpieczeństwu ruchu;

    2) pęknięcia obręczy, piasty koła, osi wagonu, naderwania cięgła, obluzowania obręczy na kole lub koła na osi;

    3) wytopienia panewki osiowej.

§ 4.

1. Dla każdego posterunku rewizyjnego obli-oblicza się premię według wzoru:

$$P = A.\ s.\ \frac{N + k/N - n/}{2N - n} \quad \text{gdy } N \geq n$$

lub w-g wzoru

$$P = A.\ s.\ \frac{N + k\ N - n/}{n} \quad \text{gdy } N < n$$

w których symbole mają następujące znaczenie:

P = premia zarobiona przez wszystkich pracowników danego posterunku rewizyjnego w złotych,

A = ryczałtowa stawka premiowa dla danego posterunku rewizyjnego,

s = współczynnik równający się stosunkowi rzeczywistej przeciętnej dziennej ilości pociągów podlegających rewizji do ustalonej przez dyrekcję dla danego posterunku normy ilości pociągów podlegających rewizji (§ 3 ust. 1, p. 1),

N = miesięczna norma ilości wagonów wyłączonych z ruchu równająca się iloczynowi d.m.s. gdzie: d oznacza ustaloną przez dyrekcję dzienną normę wagonów wyłączonych z ruchu (§ 3), m — ilość dni w miesiącu, s — współczynnik jak wyżej;

k = współczynnik zachęcający, wyznaczony przez dyrekcję w granicach 2 do 4,

n = a + 2b + 3c gdzie:

a = rzeczywista w ciągu miesiąca obrachunkowego ilość wagonów wyłączonych z ruchu dla naprawy bieżącej bez wagonów wycofanych z przyczyn wymienionych w ustępie 2 § 3,

b = ilość wagonów, które w ciągu miesiąca obrachunkowego zostały wyłączone z pociągów na następnym w kierunku biegu pociągu posterunku rewizyjnym z powodu niedokładnej rewizji lub niewykonania potrzebnej naprawy przez premiowany posterunek rewizyjny,

c = ilość wagonów, które w ciągu miesiąca obrachunkowego zostały wyłączone z pociągów na stacjach pośrednich po przejściu posterunku premiowanego a przed dojściem do najbliższego posterunku rewizyjnego.

Do ilości wagonów, które oznaczono symbolami a, b, c, nie zalicza się wagonów uszkodzonych w wypadku kolejowym lub wyłączonych z przyczyn od stanu wagonów i ich ładunku niezależnych.

2. Ryczałtową stawkę premiową oznaczoną we wzorze symbolem „A" stanowi ustalony przez Ministerstwo Komunikacji odsetek sumy uposażeń zasadniczych pracowników normowanych na danym posterunku rewizyjnym w myśl § 3 ustęp 1 p. 2.

3. Jeżeli wartość premii „P" jest z obliczenia równa zeru lub ujemna, premii nie wypłaca się, a ujemna premia nie podlega potrąceniu w następnych miesiącach.

§ 5.

Wyznaczone przez D.O.K.P. dla poszczególnych posterunków rewizyjnych normy ilości pociągów podlegających rewizji oraz normy ilości pracowników, którzy powinni być zatrudnieni na każdym posterunku rewizyjnym, ulegają zmianie w razie zmiany natężenia ruchu pociągów, powodującej potrzebę zmiany obsady posterunku rewizyjnego.

§ 6.

1. Wyrażony w procencie stosunek ogólnej sumy zarobków premiowych, osiągniętych przez pracowników wszystkich posterunków rewizyjnych w obrębie każdego oddziału mechanicznego do ogólnej sumy wypłaconych im uposażeń zasadniczych nie powinien przekraczać normy ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji.

2. W razie przekroczenia w pewnym miesiącu normy, omówionej w ust. 1, zarobioną za ten miesiąc premię wypłaca się uprawnionym w całości. Naczelnik służby mechanicznej obowiązany jest uregulować premię na następny miesiąc w ten sposób, aby nie przekraczała dopuszczalnego procentu od uposażenia. Uregulowanie to powinno być dokonane przez odpowiednie zmniejszenie współczynnika zachęcającego „k“, oraz przez rewizję i zmianę ustalonych norm, będących podstawą do obliczania premii.

§ 7.

1. Premię obliczoną według postanowień § 4 dla poszczególnego posterunku rewizyjnego dzieli się pomiędzy pracowników zatrudnionych na posterunku rewizyjnym według klucza ustalonego przez dyrekcję na podstawie wskazówek Ministerstwa Komunikacji. Klucz ten określa granice ilości udziałów, przysługujących poszczególnym uczestnikom premii zależnie od wykonywanych czynności.

2. W granicach ustalonych kluczem naczelnik oddziału mechanicznego przy współudziale Z. Z. K. wyznacza ilość udziałów dla poszczególnych pracowników, w zależności od indywidualnych wyników pracy, przy czym wyznaczone udziały należą się za pełny miesiąc pracy; w razie przepracowania przez pracownika niepełnej ilości dni miesiąca ilość przyznanych mu udziałów ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu.

3. Dnie płatnego urlopu lub delegacji, jak również dnie choroby zalicza przy obliczaniu udziału w premii do dni pracy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8.

W razie stwierdzenia niedokładnego wykonania przez pracownika powierzonej mu roboty, niedbałego wypełniania obowiązków służbowych albo psucia materiału lub narzędzi naczelnik oddziału mechanicznego może w porozumieniu z Z. Z. K. pozbawić go częściowo lub całkowicie premii, zarobionej w danym miesiącu, niezależnie od odpowiedzialności służbowej pracownika oraz od przewidzianego we właściwych przepisach obowiązku wynagrodzenia szkody.

§ 9.

Premię wypłaca się w następnym miesiącu po miesiącu obrachunkowym z kredytów przydzielonych parowozowniom (wagonowniom) w rozdz. 4C, jeżeli chodzi o rewidentów i smarowników, a w rozdz. 5, jeżeli chodzi o rzemieślników i robotników przydzielonych do wykonywania napraw bieżących bez odczepiania od pociągu.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1947 r.

Pers. 2-4223-4-47.

27

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 marca 1947 r. o premiowaniu pracowników administracji oddziałów mechanicznych, parowozowni i wagonowni kolei państwowych.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom administracji oddziałów mechanicznych, parowozowni i wagonowni kolei państwowych, wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premię za:

1) obniżenie ilości chorego taboru i polepszenie jakościowego stanu taboru;
2) podniesienie wydajności i usprawnienie organizacji pracy w warsztatach pomocniczych;
3) utrzymanie wydatków na naprawę taboru oraz wydatków w rozdz. 4A, 4B, 4C i 4D w granicach wyznaczonych norm;
4) należyte wykorzystanie taboru.

§ 2.

W premiach określonych w zarządzeniu niniejszym uczestniczą:

1) naczelnicy oddziałów mechanicznych, ich zastępcy, naczelnicy i zawiadowcy parowozowni i wagonowni, ich zastępcy i pomocnicy, kontrolerzy i instruktorzy służby mechanicznej, dyspozytorzy parowozowni i wagonowni, kierownicy robót, pracownicy wyznaczeni przez naczelnika (zawiadowcę) parowozowni do kierowania komórkami organizacyjnymi parowozowni (wagonowni) oraz wszyscy pracownicy techniczni i biurowi zatrudnieni w biurach oddziałów mechanicznych, parowozowni i wagonowni;
2) pracownicy zastępujący pracowników, wymienionych wyżej pod 1).

§ 3.

1. Dyrekcja okręgowa kolei państwowych na podstawie wyznaczonych przez Ministerstwo Komunikacji dla warsztatów pomocniczych programów napraw okresowych taboru i przydzielonych kredytów, ustala dla każdego rodzaju napraw okresowych taboru dla poszczególnych parowozowni:

1) miesięczne programy napraw;

2) przeciętny postój w naprawie w dniach roboczych;

3) przeciętną ilość pracogodzin na jedną naprawę okresową;

4) przeciętne stawki kredytowe na jedną naprawę w złotych.

2. Jednocześnie D.O.K.P. wyznacza dla każdej parowozowni:

1) normy przeciętnej ilości chorych parowozów, wagonów osobowych i towarowych, oraz wagonów motorowych;

2) miesięczne normy ilości wypadków zepsucia się taboru w drodze;

3) ilość pracogodzin i stawki kredytowe w złotych dla napraw bieżących:
   a) parowozów na 100 parowozokm.,
   b) wagonów osobowych na 10.000 wagono-osio-km.,
   c) wagonów towarowych na 1 naprawę,
   d) wagonów motorowych na 100 km przebiegu.

3. Dla oceny wyników trakcyjnych D.O.K.P. wyznacza dla każdej parowozowni:
   1) normę przeciętnego, dziennego przebiegu parowozu czynnego;
   2) normę przebiegu wagonów osobowych i motorowych na jeden przydzielony wagon;
   3) stawki kredytowe (ryczałtowe lub na miernik) na wydatki rozdz. 4A, 4B, 4C i 4D.

§ 4.

1. Stawki kredytowe wyznaczone na jedną naprawę okresową, jak również na przyjęte dla napraw bieżących mierniki zawierają:
   1) koszt materiału, 2) koszt robocizny, 3) koszty socjalne, 4) premie.

2. Stawki kredytowe na wydatki rozdz. 4A, 4B, 4C, i 4D obejmują wszelkie wydatki tak osobowe jak i rzeczowe.

3. Postój w naprawie okresowej taboru liczy się w dniach roboczych od dnia wzięcia jednostki taboru do naprawy do dnia podpisania protokułu odbioru z naprawy.

4. Jako wypadek zepsucia się taboru w drodze uważa się wypadki, w których z powodu zepsucia się jednostki taboru nastąpiło wyłączenie jej z pociągu lub też spóźnienie pociągu powyżej normy ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 5.

1. Wysokość premii za naprawy okresowe taboru zależna jest od ilości wykonanych napraw, czasu postoju w naprawie, ilości pracogodzin zużytych na jedną naprawę i utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych stawek kredytowych.

2. Wysokość premii za naprawy bieżące taboru zależna jest od zmniejszenia ilości chorego taboru, ilości wypadków zepsucia się taboru w drodze, ilości zużytych pracogodzin i utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych stawek kredytowych.

3. Wysokość premii za wyniki trakcyjne zależna jest od zwiększenia przeciętnego dziennego przebiegu parowozów, wagonów osobowych i motorowych oraz od utrzymania wyznaczonych stawek kredytowych w ustalonych granicach.

4. Przy naprawach okresowych premiowaniu podlegają jednostki taboru, które w miesiącu obrachunkowym wyszły z naprawy.

5. Ilości pracogodzin oraz koszty napraw okresowych jednostek taboru, które w miesiącu obrachunkowym wyszły z naprawy, oblicza się z rachunków szczegółowych za cały czas trwania naprawy dla tych jednostek, na które — oddzielnie dla każdej — prowadzi się rachunki szczegółowe, natomiast dla pozostałych jednostek, jak również dla naprawy bieżącej taboru przyjmuje się rzeczywiste ilości zużytych pracogodzin i wydatki w danym miesiącu na te rodzaje napraw.

6. Przebiegi taboru przydzielonego lub przydelegowanego do danej parowozowni przyjmuje się według danych statystycznych, obliczonych przez właściwe organa statystyczne.

§ 6.

1. Premia „P“ dla administracji oddziału, parowozowni (wagonowni) składa się z następujących premii.
   1) premia za naprawę średnią parowozów P_1;
   2) premia za rewizję okresową wagonów osobowych P_2;
   3) premia za rewizję okresową wagonów towarowych P_3;
   4) premia za naprawę bieżącą łącznie z premią za zmniejszenie ilości chorego taboru i ilości wypadków zepsucia się taboru w drodze:
      a) parowozów P_4,
      b) wagonów osobowych P'_5,
      c) wagonów towarowych P_6,
      d) wagonów motorowych P'_7,
   5) premia trakcyjna za wykorzystanie taboru i utrzymanie wydatków trakcyjnych w wyznaczonych granicach P_t.

Całkowita premia równa się sumie algebraicznej wszystkich wymienionych wyżej premii:

$$P = P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_t$$

2. Poszczególne premie P_1, P_2, P_3, P_4, P_5, P_6 i P_7 oblicza się za każdy miesiąc obrachunkowy i dla każdej jednostki służbowej oddzielnie podług następującego wzoru:

$$P_n = S_n \left(\frac{A_n + B_n + C_n}{3} \pm \frac{k \cdot r_n}{100}\right)$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P = premia w złotych za dany rodzaj naprawy,

S_n = ryczałtowa stawka premiowa w złotych,

A_n = współczynnik, który przy premii (P_1, P_2 i P_3) za naprawy okresowe taboru oblicza się podług wzoru:

$$\frac{N - 2q\ (N - w)}{w} \quad \text{gdy } N \leq w$$

$$\text{lub } \frac{N - q.\ (N - w)}{2N - w} \quad \text{gdy } N > w$$

gdzie N — oznacza wyznaczony program miesięczny

w — oznacza wykonaną w miesiącu obrachunkowym ilość napraw okresowych.

q — oznacza współczynnik zachęcający.

Przy premiach P_4, P_5, P_6, P_7, za naprawę bieżącą taboru współczynnik ten oblicza się podług wzoru:

$$\frac{N + 2q\ (N - w)}{2N - w} \quad \text{gdy } N \geq w$$

$$\text{lub } \frac{N + q\ (N - w)}{w} \quad \text{gdy } N < w$$

gdzie N — oznacza wyznaczoną normę ilości chorego taboru,

w — oznacza przeciętną w miesiącu obracunkowym ilość chorego taboru,

q — oznacza współczynnik zachęcający,

B_n — oznacza współczynnik, który tak przy premiach za naprawy okresowe jak i przy premiach za naprawy bieżące oblicza się podług wzoru:

$$\frac{N + 2q\ (N - w)}{2N - w} \quad \text{gdy } N \geq w$$

$$\text{lub } \frac{N + q\ (N - w)}{w} \quad \text{gdy } N < w$$

gdzie N — oznacza przy premiach (P_1, P_2 i P_3) za naprawy okresowe wyznaczone normy dni postoju w naprawie, a przy premiach (P_4, P_5, P_6 i P_7) za naprawę bieżącą normę ilości wypadków zepsucia się taboru w drodze,

w — oznacza przy premiach za naprawy okresowe rzeczywisty przeciętny postój w naprawie, a przy premiach za naprawę bieżącą rzeczywistą ilość wypadków zepsucia się taboru w drodze w miesiącu obrachunkowym.

q — oznacza współczynnik zachęcający,

C_n — współczynnik, który podobnie jak współczynnik B_n oblicza się według wzoru:

$$\frac{N + 2q\,(N - w)}{2N - w} \quad \text{gdy } N \geq w$$

$$\text{lub} \quad \frac{N + q\,(N - w)}{w} \quad \text{gdy } N < w$$

gdzie N — oznacza normę ilości pracogodzin wyznaczoną na jedną naprawę okresową lub na jedną naprawę bieżącą wagonu towarowego, albo też przy naprawie bieżącej parowozów na 100 parowozo-km, przy naprawie bieżącej wagonów osobowych na 10.000 wagono-osio-km, a przy naprawie bieżącej wagonów motorowych na 100wagono-km.

w — oznacza rzeczywiście zużytą przeciętną ilość pracogodzin przy jednej naprawie okresowej lub jednej naprawie bieżącej wagonu towarowego, albo też przy naprawie bieżącej parowozów na 100 parowozo-kilometrów, przy naprawie bieżącej wagonów osobowych na 10.000 wagono-osio-km, a przy naprawie bieżącej wagonów motorowych na 100 wagono-km.

q — oznacza współczynnik zachęcający.

k — współczynnik wyznaczony przez Ministerstwo Komunikacji.

r_n — odsetek (w jednostkach) przekroczeń lub oszczędności osiągniętych w miesiącu obrachunkowym w stosunku do wyznaczonych stawek kredytowych na poszczególne naprawy. Przy oszczędnościach ma zastosowanie znak+(plus), a przy przekroczeniach znak — (minus).

3. Premię trakcyjną P_t oblicza się za każdy miesiąc obrachukowy i dla każdej jednostki służbowej oddzielnie podług wzoru:

$$P_t = S_t \left(1 + \frac{w_1 - N_1}{m_1 \cdot N_1} + \frac{w_2 - N_2}{m_2 \cdot N_2} + \frac{w_3 - N_3}{m_3 \cdot N_3} + \frac{kr}{100}\right)$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P_t = premia w złotych,

S_t — ryczałtowa stawka premiowa w złotych,

N_1 — wyznaczona norma przeciętnego dziennego przebiegu parowozu czynnego,

N_2 — wyznaczona norma przebiegu wagonów motorowych na jeden przydzielony wagon.

N_3 — wyznaczona norma przebiegu wagonów motorow. na jeden przydzielony wagon.

w_1 — osiągnięty przeciętny dzienny przebieg parowozu czynnego,

w_2 — osiągnięty przebieg wagonów osobowych na jeden przydzielony wagon,

w_3 — osiągnięty przebieg wagonów motorowych na jeden przydzielony wagon,

r — odsetek (w jednostkach) przekroczenia lub oszczędności sumy wyznaczonych kredytów na wydatki rozdz. 4A, 4B, 4C i 4D. Przy oszczędnościach ma zastosowanie znak + (plus), przy przekroczeniach znak — (minus).

m_1 m_2 m_3 — współczynniki wyznaczone przez D.O.K.P. w-g wskazówek Ministerstwa Komunikacji.

k — współczynnik wyznaczony przez Ministerstwo Komunikacji.

4. Ryczałtowe stawki premiowe „S_n" i „S_t" stanowią zarobek premiowy przy utrzymaniu się w wyznaczonych dla danej premii normach.

   Wysokość tych stawek ustala dla każdej parowozowni D.O.K.P. według wskazówek Ministerstwa Komunikacji.

5. Współczynnik zachęcający „q" ustala Ministerstwo Komunikacji w granicach 1 do 4.

6. W przypadku niewykonywania przez poszczególne parowozownie (wagonownie) pewnych rodzajów napraw taboru, premia dla nich za te naprawy odpada.

7. Jeżeli niektóre z obliczonych premii P_1, P_2,P_3, P_4, P_5, P_6, P_7 i P_t będą ujemne, to wówczas przy sumowaniu tych premii według wzoru podanego w ustępie 1 wartość tej premii przyjmuje się ze znakiem — (minus).

8. Jeżeli ogólna suma premii P wypadnie równa zeru lub ujemna, to wówczas premii nie wypłaca się, a ujemna premia niepodlega potrąceniu w następnych miesiącach.

§ 7.

1. Ogólne kwoty premiowe, obliczone według postanowień § 6 dla poszczególnych jednostek służbowych dzieli się pomiędzy pracowników właściwego oddziału mechanicznego i pracowników danej jednostki służbowej według klucza ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji. Klucz ten określa granice ilości udziałów, przysługujących poszczególnym uczestnikom premii zależnie od wykonywanych czynności.

2. Naczelnik oddziału mechanicznego, jego zastępca, kontrolerzy mechaniczni oraz inni pracownicy techniczni i biurowi, załatwiający sprawy całego oddziału, uczestniczą w premiach wszystkich jednostek służbowych, podlegających oddziałowi. W związku z tym przypadająca tym pracownikom według klucza ilość udziałów dzieli się na wszystkie podległe jednostki służbowe proporcjonalnie do sumy udziałów wszystkich pozostałych pracowników tych jednostek.

3. W granicach ustalonych kluczem, naczelnik służby mechanicznej wyznacza ilość udziałów dla naczelników oddziałów i ich zastępców, a naczelnicy oddziałów w porozumieniu z Z.Z.K. wyznaczają ilość udziałów dla pozostałych pracowników oddziału i parowozowni (wagonowni) w zależności od indywidualnych wyników pracy poszczególnych pracowników.

§ 8.

1. Za dnie urlopu płatnego lub delegacji, jak również za dnie choroby, wypłaca się premię, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. W innych przypadkach niepełnienia służby pracownik traci prawo do premii od dnia zaprzestania pełnienia służby.

§ 9.

1. W razie stwierdzenia niedbałego wykonywania obowiązków służbowych przez poszczególnych pracowników w miesiącu obrachunkowym, winni mogą być po uzgodnieniu z Z.Z.K. częściowo lub całkowicie pozbawieni premii za ten miesiąc.

2. Zastępcę naczelnika oddziału, naczelników parowozowni głównych, leżących poza oddziałami, ich zastępców, naczelnika wagonowni i jego zastępcę oraz kontrolerów mechanicznych może pozbawić premii naczelnik służby mechanicznej na wniosek naczelnika oddziału mechanicznego, pozostałych zaś pracowników naczelnik oddziału mechanicznego.

§ 10.

Premie określone niniejszym zarządzeniem wypłaca się z kredytów osobowych tego rozdziału budżetowego, z którego pracownik jest opłacany, nie później niż w drugiej połowie miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 11.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 25 maja 1945 r. o premiowaniu pracowników administracji technicznej oraz pracowników biurowych warsztatów głównych, oddziałów mechanicznych, parowozowni i wagonowni kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 11, poz. 104).

Nr Pers. 2-4223-7-47.

28

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 18 marca 1947 r. o premiowaniu pracowników wydziałów mechanicznych w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.

§ 1.

Pracownikom wydziałów mechanicznych w D.O.K.P. wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia przyznaje się premię za:

1) zmniejszenie wydatków z działu 2 rozdz. 4A, 4B, 4C, 4D i 5;
2) obniżenie ilości chorego taboru kolejowego;
3) zmniejszenie ilości spóźnień pociągów z przyczyn, zależnych od służby mechanicznej;
4) zwiększenie wydajności warsztatów pomocniczych;
5) lepsze wykorzystanie parowozów;
6) wykonanie zadań, wyznaczonych przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 2.

W premii określonej zarządzeniem niniejszym uczestniczą: naczelnik służby mechanicznej, jego zastępcy, kierownicy działów, starszy kontroler mechaniczny oraz wszyscy pracownicy techniczni i biurowi zatrudnieni w wydziale mechanicznym.

§ 3.

1. Ministerstwo Komunikacji wyznacza miesięcznie lub kwartalnie poszczególnym D.O.K.P. dla celów premiowania na każdy miesiąc:
   1) ryczałtowe stawki premiowe w złotych;
   2) stawki kredytowe dla rozdziałów 4A, 4B, 4C, 4D i 5 działu 2;
   3) normy ilości lub odsetka chorego taboru;
   4) normy ilości wypadków zepsucia się taboru w drodze;
   5) programy napraw okresowych taboru w warsztatach pomocniczych;
   6) normy robocizny przy naprawie taboru;
   7) normy wykorzystania parowozów;
   8) normy w zakresie wyznaczonych zadań;
2. Ryczałtowa stawka premiowa stanowi zarobek premiowy przy utrzymaniu się w wyznaczonych normach.
3. Stawki kredytowe zawierają wszystkie wydatki, zaliczone na poszczególne rozdziały, paragrafy i pozycje na podstawie obowiązujących przepisów i zarządzeń. Stawki kredytowe mogą być wyznaczone na jednostki przebiegu, na jednostki pracy lub ryczałtowo.
4. Normy ilości wypadków zepsucia się taboru w drodze obejmują nie tylko te wypadki, w których z powodu zepsucia się jednostki taboru nastąpiło wyłączenie jej z pociągu, lecz także wypadki, w których z powodu złego stanu taboru nastąpiło opóźnienie pociągu powyżej normy ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji.
5. Normy robocizny przy naprawie taboru ustala się na jednostkę naprawy lub na miernik przebiegu taboru.

§ 4.

1. Premię za każdy miesiąc oblicza się według następującego wzoru:

$$P = S \left(\frac{a_1 + a_2 + a_3 + b_1 + b_2 + c_1 + c_2 + c_3 + d_1 + d_2 + d_3 + e_1 + e_2 + e_3 + f + g + h + \ldots}{n} + \frac{k \cdot r}{100} \right)$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P — premia w złotych zarobiona przez wszystkich pracowników wydziału mechanicznego danej D.O.K.P.
S — ryczałtowa stawka premiowa w złotych,
a_1 — współczynnik ilostanu chorych parowozów,
a_2 — współczynnik ilostanu chorych wagonów osobowych,
a_3 — współczynnik ilostanu chorych wagonów towarowych,
b_1 — współczynnik ilości zepsuć parowozów i wagonów motorowych.
b_2 — współczynnik ilości zepsuć wagonów osobowych i towarowych,
c_1 — współczynnik programu napraw średnich parowozów,
c_2 — współczynnik programu rewizyj okresowych wagonów osobowych,
c_3 — współczynnik programu rewizyj okresowych wagonów towarowych,
d_1 — współczynnik robocizny przy naprawie średniej parowozów,
d_2 — współczynnik robocizny przy rewizji okresowej wagonów osobowych,
d_3 — współczynnik robocizny przy rewizji okresowej wagonów towarowych,
e_1 — współczynnik robocizny przy naprawie bieżącej parowozów,
e_2 — współczynnik robocizny przy naprawie bieżącej wagonów osobowych,
e_3 — współczynnik robocizny przy naprawie bieżącej wagonów towarowych,
f — współczynnik wykorzystania parowozów,
g, h... współczynniki wyników z zakresu zadań, wyznaczonych przez Ministerstwo Komunikacji.

— ilość współczynników premiowych a_1, a_2, a_3, b_1, b_2, c_1, c_2, c_3, d_1, d_2, d_3, e_1, e_2, e_3, f, g, h, zastosowanych we wzorze,

— współczynnik wyznaczony przez Ministerstwo Komunikacji,

— odsetek przekroczenia lub oszczędności osiągniętych w mies. obrachunkowym łącznie z rozdziałów 4A, 4B, 4C, 4D i 5 w stosunku do kwot obliczonych na podstawie wyznaczonych stawek kredytowych; przy oszczędnościach ma zastosowanie znak + (plus), a przy przekroczeniach znak — minus).

2. Współczynniki premiowe a_1, a_2, a_3, b_1, b_2, d_1, d_2, d_3, e_1, e_2 i e_3 oblicza się każdy oddzielnie według następujących wzorów:

$$\frac{N}{w} \text{ dla } N \geq w$$

$$\text{lub } 1 + \frac{N - w}{m \cdot N} \text{ dla } N < w$$

w których symbole mają następujące znaczenie:

N — wyznaczona norma ilości lub odsetka chorych parowozów, wagonów osobowych lub towarowych, albo ilości zepsuć parowozów i wagonów motorowych lub wagonów osobowych i towarowych, albo norma ilości pracogodzin na jedną naprawę okresową lub na ustalone mierniki przy naprawie bieżącej parowozów, wagonów osobowych lub towarowych,

w — rzeczywiste osiągnięte w miesiącu obrachunkowym ilości chorych parowozów, wagonów osobowych lub towarowych, albo rzeczywista ilość wypadków zepsucia się w drodze parowozów i wagonóów motorowych lub wagonów osobowych i towarowych, albo ilości pracogodzin zużyte na jedną naprawę okresową lub na ustalone mierniki przy naprawie bieżącej parowozów, wagonów osobowych lub towarowych,

m — współczynnik regulujący, wyznaczony przez Ministerstwo Komunikacji w granicach 0,2 do 0,5.

3. Współczynniki premiowe c_1 c_2 c_3 i f oblicza się każdy oddzielnie według następujących wzorów:

$$\frac{N}{2N - w} \text{ dla } N \leq w$$

$$\text{lub } 1 + \frac{w - N}{m \cdot N} \text{ dla } N > w$$

w których symbole mają następujące znaczenie:

N — wyznaczony program napraw średnich parowozów, rewizyj okresowych wagonów osobowych lub towarowych, albo wyznaczona norma dziennego przebiegu parowozu czynnego,

w — rzeczywista ilość wykonanych w warsztatach pomocniczych napraw średnich parowozów, rewizyj okresowych wagonów osobowych lub towarowych, albo rzeczywisty dzienny przebieg parowozu czynnego,

m — współczynnik regulujący, wyznaczony przez Min. Komunikacji w granicach 0,2 do 0,5.

4. współczynniki premiowe g, h . . . oblicza się każdy oddzielnie według wzorów podanych w ustępie 2, jeżeli polepszenie wyników polega na zmniejszeniu wyznaczonej normy, albo według wzorów podanych w ustępie 3, jeżeli polepszenie wyników polega na zwiększeniu wyznaczonej normy.

5. Wartość któregokolwiek ze współczynników premiowych nie może przekraczać liczby 5; jeżeli z obliczenia wyniknie wartość większa należy współczynnik przyjąć równy 5.

6. Jeżeli ogólna suma premii P wypadnie równa zeru lub ujemna, to wówczas premii nie wypłaca się, a ujemna premia nie podlega potrąceniu w następnych miesiącach.

§ 5.

1. Ogólną kwotę premii, obliczoną według postanowień § 4, dzieli się pomiędzy pracowników wydziału mechanicznego według klucza zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji. Klucz ten określa granice ilości udziałów, przysługujących poszczególnym pracownikom zależnie od wykonywanych przez nich czynności.

2. W granicach ustalonych kluczem dyrektor kolei państwowych wyznacza ilość udziałów dla naczelnika służby mechanicznej i jego zastępców, a naczelnik służby mechanicznej w porozumieniu z Z. Z. K. wyznacza ilość udziałów dla pozostałych pracowników wydziału mechanicznego w zależności od indywidualnych wyników pracy poszczególnych pracowników.

§ 6.

1. Za dnie urlopu płatnego lub delegacji, jak również za choroby wypłaca się premię według ogólnych przepisów obowiązujących na PKP.
2. W innych przypadkach niepełnienia służby pracownik traci prawo do premii od dnia zaprzestania pełnienia służby,

§ 7.

1. W razie stwierdzenia niedbałego wykonywania obowiązków służbowych przez poszczególnych pracowników w miesiącu obrachunkowym, winni mogą być po uzgodnieniu z Z.Z.K. częściowo lub całkowicie pozbawieni premii za ten miesiąc.
2. Zastępców naczelnika służby mechanicznej starszego kontrolera i kierowników działów może pozbawić premii dyrektor kolei państwowych na wniosek naczelnika służby mechanicznej, pozostałych zaś pracowników naczelnik służby mechanicznej.

§ 8.

Premię określoną niniejszym zarządzeniem wypłaca się z kredytów osobowych tego rozdziału budżetowego, z którego pracownik otrzymujący premię jest opłacany, nie później niż w drugiej połowie miesiąca, za miesiąc ubiegły.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

Nr Pers. 2-4223-8-47.

29

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 marca 1947 r. o premiowaniu pracowników administracji warsztatów głównych kolei państwowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom administracji warsztatów głównych kolei państwowych wymienionym w § 2 niniejszego zarządzenia, przyznaje się premię za podniesienie wydajności i usprawnienie organizacji pracy w warsztatach głównych kolei państwowych przy robotach wymienionych w § 3 niniejszego zarządzenia oraz za utrzymanie wydatków na te roboty w granicach wyznaczonych kredytów.

§ 2.

W premiach, określonych w zarządzeniu niniejszym uczestniczą:

1) naczelnik warsztatów głównych, jego zastępca i pomocnicy, kierownicy działów i biur oraz inni pracowicy zatrudnieni w administracji warsztatów głównych z wyjątkiem pracowników zatrudnionych w działach i pobierających premię rzemieślniczą;
2) pracownicy zastępujący pracowników wymienionych wyżej w pkt. 1).

§ 3.

Premiowaniu podlegają naprawy okresowe taboru oraz inne roboty wykonywane według programu ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji bez względu na to, z jakich kredytów są wykonywane.

§ 4.

1. Ministerstwo Komunikacji ustala roczne, kwartalne lub miesięczne programy napraw okresowych taboru oraz innych robót wymienionych w § 3 niniejszego zarządzenia.

2. Jednocześnie z programem Ministerstwo Komunikacji wyznacza dla poszczególnych warsztatów głównych:

1) dla każdego rodzaju napraw okresowych taboru, przeciętny postój w naprawie w dniach roboczych, przeciętną ilość pracogodzin oraz przeciętne stawki kredytowe w złotych:

2) dla innych robót miesięczną ilość jednostek produkcji, przeciętną ilość pracogodzin oraz przeciętne stawki kredytowe na wykonanie jednostki.

3. Postój w naprawie taboru liczy się w dniach roboczych od dnia wzięcia jednostki taboru do naprawy stwierdzonego protokularnie do dnia podpisania protokółu odbioru tejże jednostki z naprawy.

4. Stawki kredytowe wyznaczone na jedną naprawę okresową taboru oraz na inne roboty programowe zawierają: 1) koszt robocizny; 2) koszt materiału; 3) koszty specjalne; 4) koszty premii.

§ 5.

1. Wysokość premii za naprawy okresowe zależna jest od ilości wykonanych napraw, czasu postoju jednostek taboru w naprawie, utrzymania wyznaczonej ilości pracogodzin na dany rodzaj naprawy oraz utrzymania wydatków w granicach wyznaczonych kredytów.

2. Premiowaniu podlegają jednostki taboru, które w miesiącu obrachunkowym wyszły z naprawy, oraz inne roboty przewidziane w § 3 wykonane w tym samym okresie czasu.

3. Ilość pracogodzin zużytych na poszczególne rodzaje napraw okresowych jednostek taboru, które w miesiącu obrachunkowym wyszły z naprawy, oblicza się z rachunków szczegółowych za cały czas trwania naprawy dla jednostek, na które — oddzielnie dla każdej—prowadzi się rachunki szczegółowe, natomiast dla pozostałych jednostek taboru i robót wymienionych w § 3 przyjmuje się przeciętne pracogodziny zużyte w danym miesiącu na dany rodzaj naprawy lub na dane roboty.

4. Koszty napraw okresowych jednostek taboru, które w miesiącu obrachunkowym wyszły z naprawy oblicza się również z rachunków szczegółowych lub przyjmuje się rzeczywiste przeciętne wydatki w danym miesiącu jak to przewidziano wyżej w ustępie 3 dla obliczania pracogodzin.

§ 6.

1. Premia dla administracji warsztatów głównych P składa się z algebraicznej sumy premii za okresowe naprawy taboru oraz z premii za inne roboty programowe:

$$P = P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_8 + P_9 + P_{10} + P_i$$

gdzie:

P_1 oznacza premię za naprawy główne parowozów,

P_2 „ „ „ średnie parowozów,

P_3 „ „ „ główne wagonów osobowych,

P_4 „ „ „ średnie wagonów osobowych,

P_5 „ „ za rewizje okresowe wagonów osobowych,

P_6 „ „ „ odbudowę wagonów towarowych,

P_7 „ „ „ rewizje okresowe wagonów towarowych,

P_8 „ „ „ naprawy główne wagonów motorowych,

P_9 „ „ „ naprawy średnie wagonów motorowych,

P_{10} „ „ „ rewizje okresowe wagonów motorowych,

P_i „ „ „ inne roboty programowe.

2. Premię za poszczególne naprawy okresowe oblicza się za każdy miesiąc obrachunkowy i dla każdego warsztatu oddzielnie według następującego **wzoru:**

$$P_n = S_n \left(\frac{A_n + B_n + C_n}{3} + \frac{k\, r_n}{100}\right)$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P_n — premia w złotych za dany rodzaj naprawy,

S_n — ryczałtowa stawka premiowa w złotych wyznaczona za dany rodzaj naprawy,

A_n — współczynnik zależny od wykonania zadanego programu równający się:

$$\frac{w}{N} \text{ gdy } N \leq w$$

$$\text{lub } 1 + \frac{w-N}{m_1 N} \text{ gdy } N > w$$

gdzie N — oznacza zadany program,
w — „ ilość wykonanych napraw
m_1 — „ współczynnik regulujący,

B_n — współczynnik zależny od postoju i równający się

$$\frac{N}{w} \text{ gdy } N \geq w$$

$$\text{lub } 1 + \frac{N-w}{m_2 N} \text{ gdy } N < w$$

gdzie N — oznacza wyznaczoną normę postoju,
w — „ rzeczywisty przeciętny postój w naprawie,
m_2 — współczynnik regulujący,

C_n — współczynnik zależny od ilości pracogodzin i równający się:

$$\frac{N}{w} \text{ gdy } N \geq w$$

$$\text{lub } 1 + \frac{N-w}{m_3 N} \text{ gdy } N < w$$

gdzie N — oznacza wyznaczoną normę ilości pracogodzin,
w — „ rzeczywistą przeciętną ilość pracogodzin,
m_3 — „ współczynnik regulujący.

r_n — odsetek przekroczenia lub oszczędności osiągniętej w miesiącu obrachunkowym w stosunku do wyznaczonych stawek kredytowych na poszczególne naprawy; przy oszczędnościach ma zastosowanie znak + (plus), a przy przekroczeniach znak — (minus).

k — współczynnik regulujący.

3. Premię za wykonanie innych robót, wymienionych w § 3, oblicza się według wzoru:

$$P_i = S_i \left(\frac{d}{2D} + \frac{G}{2g} + \frac{k \cdot r}{100}\right)$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P_i — premia w złotych za wykonane roboty,

S — ryczałtowa stawka premiowa, wyznaczona na dane roboty,

D — zadany program robót,

G — wyznaczona ilość pracogodzin na jednostkę produkcji,

d — wykonana ilość jednostek produkcji,

g — rzeczywista przeciętna ilość pracogodzin na jednostkę produkcji,

k — współczynnik regulujący,

r — odsetek przekroczenia lub oszczędności w stosunku do wyznaczonej stawki kredytowej; przy oszczędnościach ma zastosowanie znak + (plus), przy przekroczeniach znak — (minus).

4. Ryczałtowe stawki premiowe S_n i S_i stanowią zarobek premiowy przy utrzymaniu się w wyznaczonych dla danej premii normach. Wysokość tych stawek ustala dla każdego warsztatu głównego Ministerstwo Komunikacji.

5. Współczynniki regulujące k, m_1, m_2 i m_3 ustala dla każdego warsztatu głównego Ministerstwo Komunikacji.

6. W przypadku niewykonywania przez poszczególne warsztaty główne pewnych rodzajów napraw, premia dla nich za te naprawy odpada.

7. Jeżeli niektóre z obliczonych premii P_1, P_2, P_3, P_4, P_5, P_5, P_7, P_8, P_9, P_{10} i P_i będą ujemne, to wówczas przy sumowaniu tych premii według wzoru podanego w ust. 1. wartość ich przyjmuje się ze znakiem — (minus).

8. Jeżeli ogólna suma premii P wypadnie równa zeru lub ujemna, to wówczas premii nie wypłaca się, a ujemna premia nie podlega potrąceniu w następnych miesiącach.

§ 7.

1. Premię dzieli się pomiędzy poszczególnych pracowników według klucza, ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji. Klucz ten określa granice ilości udziałów przypadających poszczególnym pracownikom zależnie od wykonywanych przez nich czynności.

2. W granicach ustalonych kluczem dyrektor departamentu mechanicznego Ministerstwa Komunikacji wyznacza ilość udziałów dla naczelników warsztatów głównych i ich zastępców, a naczelnicy warsztatów głównych w porozumieniu z Z. Z. K. wyznaczają ilości udziałów dla pozostałych pracowników warsztatów głównych, uczestniczących w premii, określonej niniejszym zarządzeniem.

§ 8.

1. Za dnie urlopu płatnego lub delegacji jak również za dnie choroby wypłaca się premie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. W innych przypadkach niepełnienia służby pracownik traci prawo do premii od dnia zaprzestania pełnienia służby.

§ 9.

1. W razie zepsucia się w drodze parowozu z powodu złej naprawy wykonanej w warsztatach głównych, które to zepsucie podczas przebiegu do 4.000 km po naprawie głównej i 2.000 km po naprawie średniej spowodowało wyłączenie tegoż parowozu z pociągu lub opóźnienie pociągu powyżej normy ustalonej przez Ministerstwo Komunikacji potrąca się jednorazowo z sum premiowych przypadających do wypłaty administracji technicznej warsztatów 1%.

2. Za zepsucie się w drodze z powodu złej naprawy w warsztatach wagnou osobowego lub motorowego w okresie 10 dni po naprawie okresowej, potrąca się jednorazowo z sum premiowych przypadających administracji technicznej warsztatów ½%, a za zepsucie się w drodze wskutek złej naprawy w warsztatach na przestrzeni pierwszych 50 km przebiegu wagonu towarowego, potrąca się z sum premiowych administracji technicznej 0,2%.

3. W razie stwierdzenia niedbałego wykonania obowiązków służbowych przez poszczególnych pracowników, powodującego w miesiącu obrachunkowym zmniejszenie wydajności warsztatów i pogorszenie organizacji pracy — winni mogą być po uzgodnieniu z Z. Z. K. częściowo lub całkowicie pozbawieni premii na ten miesiąc. Kierowników działów i biur może pozbawić premii dyrektor kolei państwowych na wniosek naczelnika warsztatów, pozostałych zaś pracowników naczelnik warsztatów.

§ 10.

Premie administracji warsztatów, określone niniejszym zarządzeniem, wypłaca się z kredytów osobowych tego rodzaju budżetowego, z którego pracownik jest opłacany, nie później niż w drugiej połowie miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 11.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 maja 1945 r. o premiowaniu pracowników administracji technicznej oraz pracowników biurowych warsztatów głównych, oddziałów mechaniczych, parowozowni i wagonowni kolei państwowych. (Dz. Urz. M. K. nr 11, poz. 104).

Nr Pers. 2-4223-9/47.

30

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 lutego 1947 r. o jednorazowych zasiłkach dla dróżników dróg kołowych.

§ 1. Dróżnikom, zatrudnionym na postawie umowy o pracę na drogach państwowych i wojewódzkich, którzy otrzymują wynagrodzenie, przyrównane do grup uposażenia funkcjonariuszów państwowych, może być przyznany przez wojewodów jednorazowy zasiłek w razie zwolnienia ze służby.

§ 2. Zasiłek wynosi 2.500 zł., jako stawka podstawowa oraz 250 zł za każdy pełny rok służby drogowej.

§ 3. Zasiłek może być przyznany w granicach kredytów ustalonych w Dz. 4, § 2 budżetu administracji.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1947 r.

Nr Pers. 2-12876/46.

DZIAŁ FINANSOWY.

31

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie doraźnych zaliczek na zrealizowanie ściśle określonego zakupu, na który nie była sporządzona umowa (zamówienie).

Przy udzielaniu przez dyrekcje okręgowe kolei państwowych doraźnych zaliczek na zrealizowanie ściśle określonego zakupu, na który nie była sporządzona umowa (zamówienie), stosować należy następujące zasady:

1) dyrektor kolei państwowych ma prawo udzielać naczelnikom służb i biur dyrekcji, naczelnikom warsztatów głównych I kl. i naczelnikom głównych warsztatów elektrotrakcyjnych, doraźnych zaliczek do wyliczenia, do kwoty zł 50.000;

2) nowej doraźnej zaliczki na ten sam zakup udzielać nie wolno przed całkowitym rozliczeniem się z poprzedniej;

3) rozliczenie z pobranej doraźnej zaliczki winno nastąpić natychmiast po dokonaniu zakupu, najpóźniej jednak do 15 dni przy zakupach miejscowych i do jednego miesiąca przy zakupach poza miejscowych;

4) doraźną zaliczkę można wypłacać bezpośrednio przed dokonaniem zakupu;

5) udzielanie doraźnych zaliczek należy ograniczyć do rzeczywiście niezbędnych i pilnych zakupów;

6) należy prowadzić ścisłą ewidencję i kontrolę wydanych doraźnych zaliczek;

7) przedłożone przez rachunkozdawców rozliczenia z doraźnych zaliczek należy przed ich zatwierdzeniem sprawdzić merytorycznie i rachunkowo;

8) rachunkozdawca, który z pobranej doraźnej zaliczki nie dokonał zakupu, winien pobraną gotówkę wpłacić natychmiast do kasy;

9) w razie dokonania zakupu za część doraźnej zaliczki, resztę posiadanej gotówki winien rachunkozdawca wpłacić natychmiast po dokonaniu zakupu do kasy.

NrN II-4-62-17/47.

32

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 lutego 1947 r. w sprawie informacji podatkowych.

Główny Inspektorat Ochrony Skarbowej w piśmie z dnia 30 stycznia 1947 r. Nr L. D. I-GIOS-974/47 prosi o przesyłanie wyciągów z zawartych z poszczególnymi firmami umów o roboty, dostawy oraz innych informacji podatkowych do właściwych terytorialnie izb skarbowych.

Ministerstwo Komunikacji podając to do wiadomości przypomina o obowiązku wynikającym z art. 115 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) i prosi o ścisłe przestrzeganie tego art., który brzmi: „Władze i urzędy państwowe oraz samorządowe, przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe, przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym i samorządowym oraz instytucje publiczne i zrzeszenia, które korzystają z gwarancji, kredytów lub subwencji państwowych są obowiązane przesyłać właściwym izbom skarbowym odpisy lub wyciągi z zawartych umów o roboty, dostawy i przewozy, jak również umów o dzierżawę — najpóźniej w ciągu tygodnia po zawarciu tych umów.

Nr I1-0-7/47.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

33

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 marca 1947 r. o zmianie okólnika z dnia 26 lutego 1946 r. w sprawie oszczędnego i planowego wykonania przewozów gospodarczych.

W dziale XVIII okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 lutego 1946 r. w sprawie oszczędnego wykonywania przewozów gospodarczych (Dz. Urz. M.K. Nr 3, poz. 32) na str. 36 zaczynający się od słów „Sumę postojowego kasa towarowa i t. d." należy skreślić i wstawić nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Przy przesyłkach gospodarczych aprowizacyjnych, za przewóz których oblicza się przewoźne według taryfy gospodarczej, kasy towarowe powinny obliczać postojowe na zasadach ogólnych

i kredytować je razem z innymi należnościami na rachunek Wydziału Aprowizacji i Zaopatrywania D. O. K. P. lub Biura Aprowizacji i Zaopatrywania Min. Kom., stosownie do zarządzenia M. K. Nr III-2-171--9/46 z dnia 14.X. 1946 r. Wydział Aprowizacji i Zaopatrywania D. O. K. P. lub Biuro Aprowizacji i Zaopatrywania M. K. przeprowadza dochodzenia i w razie stwierdzenia winy pracowników jednostek odbiorczych pociąga winnych do odpowiedzialności służbowej i materialnej za powstałą szkodę.

Przy przesyłkach gospodarczych przewożonych bezpłatnie (za kwitami przesyłkowymi), jeżeli do uiszczenia postojowego nie jest obowiązany dostawca w myśl umowy, kasa towarowa nie oblicza postojowego ani nie wpisuje danych wagonów do wykazu postojowego. Sporządza natomiast protokół o przetrzymaniu wagonów i wysyła go do wydziału ruchu D. O. K. P., pozostawiając w kasie odpis protokółu. Wydział ruchu przekazuje protokóły wydziałom, którym podlegają jednostki służbowe odbierające przesyłki, celem przeprowadzenia dochodzeń i pociągnięcia pracowników winnych przetrzymania wagonów, do odpowiedzialności służbowej i materialnej, zależnie od okoliczności sprawy i stopnia winy".

Nr IV 3g-648-5/47.

DZIAŁ BUDOWY I UTRZYMANIA KOLEI.

34

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 lutego 1947 r. o szczegółowym zakresie działania oraz organizacji i trybie pracy oddziałów i odcinków odbudowy podległych Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego.

Powołując się na przepis § 12 ust. (4) Statutu organizacyjnego Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego zarządzam co następuje:

§ 1.

Regulamin oddziałów budowy kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1945 r. Nr 7, poz. 50) ma odpowiednie zastosowanie do oddziałów odbudowy, oddziałów odbudowy elektrotechnicznych i odcinków odbudowy podległych Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego, z tym zastrzeżeniem, że oddziały te są jednostkami organizacyjnymi podległymi Dyrekcji Odbudowy W. W. K., a nie D. O. K. P. i że na czele oddziałów odbudowy stoją naczelnicy podlegli bezpośrednio dyrektorowi odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego, a otrzymujący polecenia służbowe bądź od naczelników wydziałów w Dyrekcji Odbudowy W. W. K., w zakresie ich kompetencji.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1947 r.

Nr I. 1-113-3/47.

DZIAŁ SANITARNO - KOLEJOWY.

35

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 kwietnia 1947 r. o powołaniu terenowych komisji bezpieczeństwa i higieny pracy na P. K. P.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 325) i rozporządzenia Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu, Odbudowy, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 6 listopada 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Sprawiedliwości, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Leśnictwa oraz Aprowizacji i Handlu o ogólnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 344) oraz z powołaniem się na zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 września 1935 r. o zakresie działania Ministerstwa Komunikacji i organów P. K. P. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. M. K. Nr 33, poz. 180) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

1. Dyrektor kolei państwowych na wniosek wydziału sanitarnego D. O. K. P. powołuje terenowe komisje bezpieczeństwa i higieny pracy jako organa doradcze w sprawach wymagających przestrzegania bezpieczeństwa pracy oraz warunków sanitarno - higienicznych miejsc pracy i terenu P. K. P.

2. Komisje bezpieczeństwa i higieny pracy nie są jednostkami służbowymi.

§ 2.

Teren działalności poszczególnych komisji bezpieczeństwa i higieny pracy ustala dyrektor kolei państwowych na wniosek naczelnika służby sanitarnej przedstawiony mu w porozumieniu z zainteresowanymi wydziałami D. O. K. P., kierując się zasadą, że zasięg każdej komisji powinien obejmować jeden rejon lekarski. Wyjątek stanowią warsztaty główne służby mechanicznej, dla których należy utworzyć oddzielne komisje.

§ 3.

Zadaniem komisji bezpieczeństwa i higieny pracy jest opiniowanie w sprawach ogólnych warunków pracy i stanu sanitarnego miejsc pracy (oświetlenie, ogrzewanie, wentylacja, jadalnie, szatnie, umywalnie, ustępy itp.) oraz w sprawach celowości i należytego funkcjonowania istniejących zabezpieczeń przed wypadkami przy pracy, powodowanie wydania w razie pilnej konieczności zarządzeń zapobiegawczych wraz z dopilnowaniem ich stosowania i wykonania, projektowanie zmian

i inwestycji koniecznych dla utrzymania należytych warunków sanitarnych, ochrony życia i zdrowia pracowników oraz dopilnowanie sprawy szkolenia pracowników kolejowych pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy i odpowiedniej wśród nich propagandy zasad bezpiecznej i higienicznej pracy.

§ 4.

1. Komisja bezpieczeństwa i higieny pracy składa się z lekarza rejonowego, przedstawicieli zainteresowanych służb i delegata Z. Z. K. znającego możliwie dobrze miejscowy teren oraz warunki pracy i życia pracowników.

2. Przewodniczącym komisji jest lekarz rejonowy wyznaczony przez wydział sanitarny. Przedstawicieli zainteresowanych służb wyznaczają naczelnicy właściwych służb, a delegata Z.Z.K. Zarząd Okręgowy Z.Z.K., o czym zawiadamiają wydział sanitarny.

3. Wydział sanitarny podaje do wiadomości Biura Sanitarnego M.K. ilość komisji bezpieczeństwa i higieny pracy oraz teren ich działania.

§ 5.

1. Komisje bezpieczeństwa i higieny pracy współpracują ściśle z wydziałem sanitarnym (dział higieny i bezpieczeństwa pracy), przesyłają mu sprawozdania ze swoich czynności i wnioski oraz przekazują sprawy sporne, nie uzgodnione w łonie komisji.

2. Regulamin pracy komisji ustali Biuro Sanitarne M. K.

§ 6.

1. Materiały dostarczone przez komisje bezpieczeństwa i higieny pracy zbiera wydział sanitarny (dział higieny i bezpieczeństwa pracy) i opracowuje je w oparciu o obowiązujące przepisy przy współpracy łączników ustanowionych w rzeczowo właściwych wydziałach D.O.K.P. dla spraw bezpieczeństwa pracy w myśl § 8 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 4 września 1935 r. o zakresie działania Ministerstwa Komunikacji i organów P.K.P. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. M. K. Nr 33, poz. 180), ustalając plan, czas i szczegóły wykonania koniecznych zmian i ulepszeń w istniejących urządzeniach ochronnych, potrzebnych napraw lub wprowadzenia nowych urządzeń zabezpieczających i sanitarnych, Uzgodniony projekt przekazuje wydział sanitarny rzewo właściwemu wydziałowi do wykonania praktycznego, zawiadamiając o tym zainteresowaną komisję.

2. W razie nieuzgodnienia lub innych trudności uniemożliwiających załatwienie sprawy na szczeblu dyrekcyjnym wydział sanitarny przesyła tę sprawę do rozstrzygnięcia Biuru Sanitarnemu M.K.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

Nr S.-3-6-23-47.

36

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 24 kwietnia 1947 r. w sprawie ogólnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na P.K.P.

Rozporządzenie Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu, Odbudowy, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych z dnia 6 listopada 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Sprawiedliwości, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Leśnictwa oraz Aprowizacji i Handlu o ogólnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U.R.P. Nr 62, poz. 344), należy stosować na P.K.P. z wyjątkiem postanowień §§ 2, 108 i 110 nie mających zastosowania do P.K.P. jako przedsiębiorstwa nie podlegającego inspekcji pracy w myśl art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 325), a posiadającego własne organa ochrony pracy, określone zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 4 września 1935r. o zakresie działania Ministerstwa Komunikacji i organów P.K.P. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U.M.K. Nr 33, poz. 180).

Nr S. 3-6-24-47.

Część C

PRZEDRUKI

37

Dekret z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych.

(Dz. U. R. P. z dnia 3 lutego 1947 r. Nr 8, poz. 32).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1, 1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania mogą w drodze zarządzeń tworzyć lub wydzielać z administracji państwowej państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, handlowe, górnicze oraz świadczenia usług, nazywane dalej „przedsiębiorstwami".

2. Zarządzenie winno zawierać: nazwę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa, skład władz oraz sposób reprezentowania przedsiębiorstwa.

3. Zarządzenie winno być ogłoszonew Monitorze Polskim.

Art. 2. 1. W trybie przewidzianym w art. 1 mogą być tworzone przedsiębiorstwa państwowe, mające na celu koordynowanie działalności przedsiębiorstw państwowych oraz ich nadzorowanie i kontrolowanie, jak również wykonywanie takichże czynności w stosunku do przesiębiorstw znajdujących się w zarządzie państwowym. Czynności te mogą być również powierzone przedsiębiorstwom państwowym określonym w art. 1.

2. Zarządzenie w tym przedmiocie winno określić wzajemny stosunek przesiębiorstw nadzorowanych i kontrolowanych do przedsiębiorstwa nadzorującego i kotrolującego.

Art. 3. 1. Przedsiębiorstwa działają na podstawie niniejszego dekretu oraz statutu nadanego przez właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i ogłoszonego w Monitorze Polskim. Jeżeli statut przewiduje działalność przedsiębiorstwa w zakresie handlu zagranicznego, winien być uzgodniony także z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

2. Statut winien być nadany najpóźniej w terminie 3 miesięcy od daty wydania zarządzenia określonego w art. 1 i 2.

Art. 4. Przedsiębiorstwa są prowadzone według zasad gospodarki handlowej na podstawie planów finansowych i gospodarczych, zatwierdzonych w sposób przewidziany w statucie.

Art. 5. 1. Przedsiębiorstwo podlega wpisowi do rejestru handlowego i przez zarejestrowanie nabywa osobowość prawną.

2. Wpisowi podlegają: nazwa, siedziba, przedmiot przedsiębiorstwa, imiona i nazwiska osób uprawnionych do podpisywania zobowiązań, ograniczenia w tym przedmiocie, wzmianki o ograniczeniach władz przedsiębiorstw, a także wzmianki o pełnomocnikach handlowych z podaniem ich zakresu uprawnień.

3. Wpis przedsiębiorstwa nastąpi na mocy zarządzenia wymienionego w art. 1 i 2 i zawiadomienia o ustanowieniu władz przedsiębiorstwa.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwa mają zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego im protokólarnie w imieniu Skarbu Państwa.

2. W ramach planu gospodarczego i finansowego, zatwierdzonego w sposób przewidziany w statucie, przedsiębiorstwa mogą nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Majątek ruchomy wydzielonego przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje przedsiębiorstwu na własność.

4. Przedsiębiorstwa mogą we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania, chyba że statut co innego stanowi.

5. Sposób sporządzania protokółów, przewidzianych w niniejszym artykule, ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu.

Art. 7. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w zarządzie i w użytkowaniu przedbiorstwa wykazywany jest w aktywach przedsiębiorstwa tak, jak gdyby stanowił jego własność.

Art. 8. 1. Za zobowiązanie zaciągnięte przez przedsiębiorstwa, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości majątku nieruchomego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

2. Rozporządzenie Rady Ministrów określi szczegółowe zasady postępowania przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności Skarbu Państwa.

Art. 9. 1. Bilans oraz rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa zatwierdza właściwy minister, który uprawnienia swe może przelać na podległe sobie organy lub przedsiębiorstwa określone w art. 2.

2. Zasady i terminy sporządzania bilansów i zamknięć rachunkowych oraz tryb zatwierdzania ich przez władze nadzorcze, jak również zasady tworzenia specjalnych funduszów oraz sposoby ich zużycia, ustala rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania oraz zainteresowanymi ministrami.

Art. 10. 1. Każde przedsiębiorstwo państwowe winno mieć Dyrekcję i Radę Nadzoru Społecznego.

2. Rada Nadzoru Społecznego ma charakter niezależnego organu nadzorczego, kontrolnego oraz opiniodawczego, podlegającego w swej działalności nadzorowi Prezydium Krajowej Rady Narodowej. Nadzór nad działalnością przedsiębiorstw o znaczeniu miejscowym może Prezydium Krajowej Rady Narodowej zlecić Prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

3. Zakres działania Rad Nadzoru Społecznego, sposób powoływania i zwalniania ich członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 11. 1. Dyrekcję przedsiębiorstw powołuje i zwalnia właściwy minister, który uprawnienia te może przekazać podległym sobie organom lub przedsiębiorstwom określonym w art. 2.

2. Członkowie Dyrekcji i pracownicy przedsiębiorstw nie są urzędnikami państwowymi.

3. Statut ustali ilość członków Dyrekcji przedsiębiorstwa oraz ich uprawnienia i obowiązki.

4. Ogólne zasady polityki płac w przedsiębiorstwach państwowych ustala Rada Ministrów.

Art. 12. 1. Dyrekcja przedsiębiorstwa reprezentuje przedsiębiorstwo wobec osób trzecich, władz i urzędów.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu może w drodze zarządzenia zlecić Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwo sądowe przedsiębiorstw państwowych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich spraw.

Art. 13. Zasady przeprowadzania kontroli w przedsiębiorstwach przez władze nadzorcze będą uregulowane w ich statutach.

Art. 14. Przedsiębiorstwo jest wolne od opłat w postępowaniu przed sądem rejestrowym. Poza tym opłaca ono wszystkie podatki i opłaty państwowe i samorządowe oraz daniny i świadczenia publiczno-prawne, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Art. 15. 1. Likwidacja przedsiębiorstwa następuje na podstawie zarządzenia właściwego ministra, wydanego w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania oraz Ministrem Skarbu.

2. Szczegółowe przepisy, dotyczące likwidacji przedsiębiorstw, ustalone zostaną w rozporządzeniu Ministra Skarbu, wydanym w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 16. 1. Przepisy niniejszego dekretu stosują się również do przesiębiorstw państwowych wydzielonych z administracji państwowej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych i górniczych oraz ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 195), oraz do przedsiębiorstw utworzonych lub wydzielonych z administracji państwowej zarządzeniami ministrów — przed wejściem w życie niniejszego dekretu.

2. Statuty tych przedsiębiorstw winny być w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego dekretu dostosowane w trybie art. 1, 2 i 3 do jego przepisów.

Art. 17. Rozporządzenie Rady Ministrów ustali zasady działania dyrekcji przedsiębiorstw, stosunek przedsiębiorstw do innych przedsiębiorstw, ogólne zasady przeprowadzania kontroli państwowej nad przedsiębiorstwami, a także może poddać działaniu niniejszego dekretu w całości lub w części przedsiębiorstwa państwowe powstałe w trybie ustawodawczym, nieobjęte przepisami art. 16 ust. 1, z wyjątkiem następujących przedsiębiorstw:

a) monopoli państwowych,

b) banków państwowych,

c) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ oraz „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“,

d) przedsiębiorstwa: „Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych“,

e) przedsiębiorstw zbrojeniowych i zakładów wojskowych, pracujących wyłącznie na potrzeby wojska i władz bezpieczeństwa,

f) przedsiębiorstw o kapitale państwowym lub mieszanym, mających formę prawną spółek handlowych, w imieniu których działają ich władze statutowe.

Art. 18. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 195), oraz inne przepisy w zakresie objętym niniejszym dekretem.

Art. 19. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom — każdemu w zakresie jego działania.

Art. 20. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

38

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13)

39

Dekret z dnia 10 grudnia 1946 r. o umarzaniu utraconych dokumentów.

(p. Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 20).

40

Dekret z dnia 3 stycznia 1947 r. o zmianie dekretu o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

(p. Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22).

41

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 stycznia 1947 r. o dodatkach przejściowych do zaopatrzeń emerytalnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 31).

42

Dekret z dnia 19 listopada 1946 r. o utworzeniu wydziałów architektury, inżynierii i komunikacji w Akademii Górniczej w Krakowie.

(p. Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 38).

43

Ustawa konstytucyjna z dnia 4 lutego 1947 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej.

(p. Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 43).

44

Dekret z dnia 10 grudnia 1946 r. o obowiązku współpracy w zakresie nauczania w szkolnictwie zawodowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 39).

45

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 58).

46

Dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

(Dz. U. P. P. Nr 16, poz. 61).

47

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

(Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62).

48

Dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o stopniu inżyniera.

(p. Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 67).

49

Ustawa konstytucyjna z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej.

(p. Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 71).

50

Dekret z dnia 3 stycznia 1947 r. o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 72).

51

Dekret z dnia 28 stycznia 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 74).

52

Dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

(p. Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 77).

53

Ustawa z dnia 22 lutego 1947 r. o amnestii.

(p. Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 78).

54

Ustwa z dnia 22 lutego 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy.

(p. Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 79).

55

Dekret z dnia 16 stycznia 1947 r. w sprawie zmiany dekretu z dnia 16 kwietnia 1946 r. o zwalczaniu chorób wenerycznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 80).

56

Rozporządzenie Ministra Oświaty z dnia 23 listopada 1946 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 lutego 1937 r. o Komitetach Ochrony Przyrody.

(p. Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 81).

57

Dekret z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84).

58

Dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umorzeniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

(p. Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88).

59

Uchwała Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 9 stycznia 1947 r. o ustaleniu przepisów organizacji wewnętrznej, sposobu urzędowania i trybie postępowania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

(p. Monitor Polski Nr 19, poz. 42).

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Ogólny (Wydział Organizacyjny). Telefon wew. M.K. Nr 311.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4. Konto czekowe P.K.O. Nr 1658. — Telef. wew. M. K. Nr 337.

Warunki prenumeraty:
Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 40, półrocznie 80, rocznie 160 zł.
Cena każdego numeru zł 10.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w Składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. i R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 40, półrocznie 80, rocznie 160 zł. Cena każdego numeru zł 10.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.